

Το Ισλάμ είναι η Θρησκεία της Ειρήνης

الإسلام دين السلام

باللغة اليونانية

Του:

Δρα. Αμπντ Αρ-Ραχμάν μπιν Αμπντ Αλ-Καρίμ Ασ-Σίχα

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيخة

Μετάφραση:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

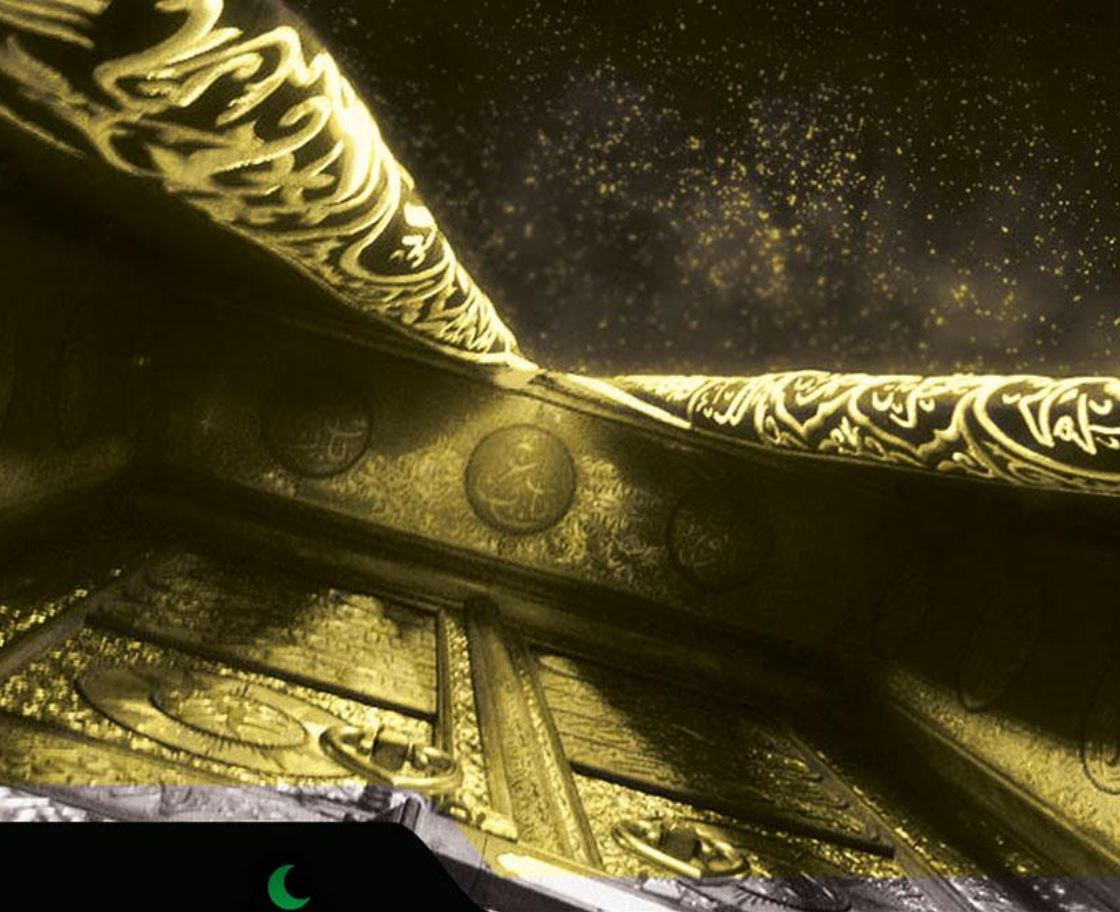
& Ρηγάλος Κωνσταντίνος

Επιμέλεια:

Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-Αμίρ

www.islamland.com

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Περιεχόμενα

- *Εισαγωγή*
- *Σημασία του Ισλάμ*
- *Η παρανόηση ότι το Ισλάμ διαδόθηκε με τη βία*
- *Εξαπλώθηκε το Ισλάμ με τη Δύναμη;*
- *Η παρανόηση ότι τα εγκόσμια οφέλη ήταν ο στόχος των Ισλαμικών κατακτήσεων*
- *Δίκαιη θεωρία και εφαρμογή του πολέμου στο Ισλάμ*
- *Τα Μέτρα και οι Κανόνες του Πολέμου στο Ισλάμ*
- *Οι Αιχμάλωτοι στο Ισλάμ*
- *Όσο Αφορά τους Ηττημένους στο Ισλάμ*
- *Η Κατάσταση των μη Μουσουλμάνων που Ζουν στο Μουσουλμανικό Κράτος*
- *Οι Ισλαμικές Αρχές Διατάσσουν το Έλεος και Καταδικάζουν την Καταπίεση και την Βία*
- *Οι Ισλαμικές Γενικές Αρχές Προασπίζουν την Καθολική Ειρήνη*
- *Οι Ηθικές Αρχές του Ισλάμ Προωθούν την Ειρήνη*
- *Επίλογος*

Εισαγωγή

Πριν την έλευση του Ισλάμ, η γη ήταν μια μπάλα αναμμένη με τη φωτιά των αιματηρών πολέμων, οι οποίοι εξολόθρευσαν εκατομμύρια ανθρώπους, και διέγραψαν τις λέξεις σταθερότητα και ηρεμία από τα λεξικά της ανθρωπότητας. Αν κοιτάξουμε μόνο στην ευρωπαϊκή ήπειρο, διαπιστώνουμε ότι τα σύνορα των χωρών της δεν έμειναν σταθερά ούτε για μία ημέρα, αλλά πάντοτε οι ευρωπαϊκές χώρες επιτίθονταν η μια στην άλλη επιβάλλοντας η μία πάνω στην άλλη την *Τζύζια* (οικονομικό φόρο) ως σύμβολο της εκεχειρίας και της υποταγής.

Το μίσος εξαπλώθηκε μεταξύ των ανθρώπων με βάση τη διαφορά στο χρώμα του δέρματος, τη θρησκεία ή την αίρεση εντός της ίδιας θρησκείας ή τα εγκόσμια συμφέροντα, τη φυλή και το έθνος. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν ήταν σεβαστά η ιερότητα της ανθρώπινης ζωής, είτε επρόκειτο για τους πολεμιστές είτε για τους ειρηνικούς αμάχους, όχι μόνο δεν ήταν σεβαστά τα δικαιώματα των αιχμαλώτων, αλλά σφαγιάστηκαν με το χειρότερο τρόπο, δεν ήταν σεβαστές οι περιουσίες ούτε η τιμή των ανθρώπων, ούτε τα παιδιά τους, τα οποία πουλιόντουσαν στα σκλαβοπάζαρα. Η ανθρωπότητα δεν γνώριζε την έννοια της καθολικής ειρήνης και σταθερότητας, αλλά γνώριζε μόνο την έννοια του πολέμου, του τρόμου, του πανικού, του φόβου, της αποικιοκρατίας, της δουλείας, της αδικίας και της τυραννίας.

Η ανθρωπότητα πριν την έλευση του Ισλάμ δεν γνώριζε την αρχή της ‘Ελευθερίας της Πίστης’ και ότι ο άνθρωπος ακολουθεί τη θρησκεία που ο ίδιος έχει διαλέξει, αλλά ο γενικός κανόνας που κυριαρχούσε τότε ήταν ότι **‘Οι Άνθρωποι ακολουθούν τη Θρησκεία των Βασιλιάδων τους’**. Γι’ αυτό δεν επιτρεπόταν σε κάποιον από την Βυζαντινή αυτοκρατορία να ασπαστεί τη

θρησκεία της Περσικής αυτοκρατορίας, και το αντίστροφο, επειδή θα θεωρούνταν προδότης και θα θανατωνόταν από το λαό του. Ακόμα και μεταξύ των οπαδών της ίδιας θρησκείας εξαπλώθηκε το μίσος, το οποίο ήταν ο λόγος που προκάλεσε πολλούς θρησκευτικούς πολέμους μεταξύ των ορθόδοξων χριστιανών και των καθολικών χριστιανών. Ο γενικός κανόνας που κυριαρχούσε ήταν ότι: **«Όποιος διαφωνεί μαζί σου, θα τον αποκαλείς τρομοκράτη, αιρετικό ή προδότη, ο οποίος πρέπει να θανατωθεί».**

Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) περιέγραψε την κατάσταση της γης πριν τον ερχομό του λέγοντας:

«Ο Αλλάχ κοιτάζε τους κάτοικους της γης πριν να με στείλει, και τους μισούσε όλους, είτε ήταν Άραβες είτε ήταν μη Άραβες, εκτός από μια ομάδα που έμειναν στον Μονοθεϊσμό από το λαό της Βίβλου (δηλ. τους οπαδούς του Άριου¹)».

(Σαχίχ ιμπν Χιμπάν)

Γι' αυτό το Ισλάμ ήρθε με ένα μήνυμα ειρήνης για όλο τον κόσμο, και απαγόρευσε την αδικία, την τυραννία, επίσης απαγόρευσε την επίθεση σε βάρος των άμαχων πολιτών κατά τη διάρκεια του πολέμου, και όρισε πολλά δικαιώματα για τους αιχμαλώτους ακόμα και πριν τη σύμβαση της Γενεύης, 1400 χρόνια πριν. Το Ισλάμ επίσης διέταζε τη δικαιοσύνη και την ισότητα, και απαγόρευσε το ρατσισμό που είναι χτισμένος στο χρώμα, το έθνος, το φύλο ή τη φυλή. Το Ισλάμ καταδίκασε την αδικία και την τυραννία των κυβερνητών, οι οποίοι υπέβαλαν τη θρησκεία τους σε όλους τους λαούς τους αποτρέποντας έτσι να τους φτάσει το Μήνυμα του Ισλάμ. Επίσης το Ισλάμ απαγόρευσε την παραβίαση των δικαιωμάτων των ανθρώπων, είτε αφορούσε τις ζωές τους, την περιουσία τους ή την τιμή τους. Το Ισλάμ όρισε πολλά δικαιώματα και κάποια καθήκοντα για τους μη

¹ Άρειος, Αρειανισμός.

Μουσουλμάνους που ζουν σε ένα Μουσουλμανικό Κράτος ώστε να ζουν όλοι οι άνθρωποι αρμονικά και με ειρήνη. Το Ισλάμ διέταξε τους Μουσουλμάνους να σέβονται τις συνθήκες που υπέγραψαν ακόμα και με τους μη Μουσουλμάνους, και απαγόρευσε την προδοσία και την παραβίαση (των συνθηκών).

Σε αυτό το βιβλίο θα μιλήσουμε για όλα αυτά αλλά συνοπτικά, και ας προσευχηθούμε στον Αλλάχ να κάνει αυτό το βιβλίο να είναι επωφελές σε όποιον θέλει να γνωρίσει τη θρησκεία του Ισλάμ, τη θρησκεία του Αλλάχ, του Ύψιστου, και ζητάμε να ανοίξει το στήθος του καθοδηγώντας τον στο Ισλάμ.

Δρα. Αμπντ Αρ-Ραχμάν μπιν Αμπντ Αλ-Καρίμ Ασ-Σίχα

www.islamland.com

Η Σημασία του Ισλάμ

Για να μπορέσει, η έννοια της ειρήνης στο Ισλάμ, να γίνει κατανοητή για τον γενναιόδωρο αναγνώστη, θα πρέπει να γνωρίζει πρώτα την γενική έννοια της λέξης 'Ισλάμ', επειδή αυτή η λέξη περιέχει πολλές έννοιες, οι οποίες δίνουν την αίσθηση της γαλήνης, της ηρεμίας και της απελευθέρωσης από τη δουλεία προς άλλους ανθρώπους.

Η λέξη Ισλάμ σημαίνει υποταγή στον Αλλάχ, τον Παντοδύναμο, το Δημιουργό, και τον Κύριο όλης της δημιουργίας, με ολόκληρη την ψυχή και το σώμα, υπακούοντας σε ό,τι Εκείνος διέταξε και απαγόρευσε στον Αποκαλυφθέντα Νόμο Του, υποχωρώντας και υποτάσσοντας κανείς οικειοθελώς τη δική του βούληση στη Βούληση και τις Κρίσεις Του Αλλάχ, και αποδεχόμενος όλα όσα έχει προκαθορίσει ο Αλλάχ για τον άνθρωπο στη γη. Ο Αλλάχ είναι Παντελεήμων και Πολυεύσπλαχνος και γνωρίζει όλες τις νόμιμες ανάγκες του ανθρώπου, και προτρέπει προς όλα όσα είναι καλά, ενώ προειδοποιεί ενάντια σε κάθε κακό. Έτσι, ο αποκαλυφθείς Νόμος Του ανταποκρίνεται τέλεια στις καθολικές ανάγκες, τα δικαιώματα και τις ευθύνες του ανθρώπου.

Ο Παντοδύναμος Αλλάχ δηλώνει στο Κοράνιο αναφορικά με τον Προφήτη Ιμπραχίμ (Αβραάμ) (ﷺ):

«Όταν ο Κύριός του είπε σ' αυτόν, «Υποτάξου (Γίνε Μουσουλμάνος)!\», είπε, «Έχω υποταχτεί (ως Μουσουλμάνος) στον Κύριο των Κόσμων.»» (2:131)

Η λέξη «Σαλάμ» σημαίνει «Ειρήνη» και προέρχεται από την ίδια αραβική ρίζα με τα τρία γράμματα ΣΑΜ, όπως και η λέξη Ισλάμ. Το «Ασ-Σαλάμ» είναι μία από τις Ιδιότητες του Αλλάχ, ευλογημένα να είναι τα Ονόματα και οι Ιδιότητές Του, και Ύψιστο το Μεγαλείο Του, όπως αναφέρει και το Κοράνιο:

«Αυτός είναι ο Αλλάχ, δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο Αυτός, ο Αλ-Μάλικ (Βασιλεύς των όλων), ο Αλ-Κουντούς (ο Ιερότατος και Ύψιστος), ο Ασ-Σαλάμ (Αυτός που δεν έχει καμία ατέλεια), ο Αλ-Μού'μεν (Αυτός που επιβεβαιώνει τους Προφήτες Του με θαύματα και σημεία - και παρέχει ασφάλεια), ο Αλ-Μουχάμεν (Αυτός που παρακολουθεί τα δημιουργήματά Του), ο Αλ-΄Αζειζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος), ο Αλ-Τζαμπάρ (Αυτός που η Βούλησή Του πάντα υπερισχύει, και που όλα τα πλάσματα είναι υποταγμένα σ' Αυτόν), ο Αλ-Μουτακάμπιρ (ο Υπερήφανος για τη Μεγαλοπρέπειά Του). Δοξασμένος και Ανώτερος είναι ο Αλλάχ από όσα Του αποδίδουν ως εταίρους.» (59:23)

«Ασ-Σαλάμ» είναι επίσης ένα από τα ονόματα της Τζάννα (του Παραδείσου). Ο Παντοδύναμος Αλλάχ δηλώνει στο Κοράνιο:

«Θα έχουν Νταρ Ασ-Σαλάμ (τον Παράδεισο) από τον Κύριό τους. Και θα είναι ο Ουαλέι (Προστάτης και Αρωγός) τους γι' αυτά που είχαν κάνει (στην προηγούμενη ζωή).» (6:127)

«Ασ-Σαλάμ» θα είναι ο χαιρετισμός μεταξύ των κατοίκων του Παραδείσου, όπως ανέφερε ο Αλλάχ:

«Ο χαιρετισμός τους κατά την Ημέρα που θα Τον συναντήσουν θα είναι 'Σαλάμ' (Ειρήνη), και (ο Αλλάχ) τους έχει προετοιμάσει μια γενναιόδωρη αμοιβή.» (33:44)

«Ασ-Σαλάμ» είναι επίσης ο χαιρετισμός μεταξύ των Μουσουλμάνων, αφού χαιρετούν ο ένας τον άλλον με «Ασ-Σαλάμ 'Αλάικουμ» (ειρήνη σε σας) όταν συναντιούνται ή όταν περνούν ο ένας δίπλα από τον άλλο ή όταν καλούν ο ένας τον άλλο. Πόσο εξαγνισμένος είναι ένας τέτοιος χαιρετισμός, και πόσο ωραία λέξη είναι; Αφού αυτόν τον χαιρετισμό, όταν τον ακούει κανείς αισθάνεται ανακούφιση στην καρδιά του, ηρεμία, ασφάλεια και ευτυχία, και απομακρύνεται από την καρδιά του οποιαδήποτε μορφή μίσους, ζήλειας ή εχθρότητας.

Στις προφητικές παραδόσεις (*Χαντίθ*) βρίσκουμε τα λόγια του Αγγελιαφόρου του Αλλάχ (ﷺ) που καθιστούν την εξάπλωση αυτού του χαιρετισμού ως ένα από τα χαρακτηριστικά της τελειοποίησης της πίστης:

«Δεν θα εισέλθετε στον Παράδεισο μέχρι να αποκτήσετε απόλυτη πίστη, και δεν θα αποκτήσετε απόλυτη πίστη μέχρι να αγαπήσετε ο ένας τον άλλο. Να μην σας καθοδηγήσω σε μία πράξη, την οποία αν καθιερώσετε μεταξύ σας, θα αγαπήσετε ο ένας τον άλλο; Εξαπλώστε το χαιρετισμό μεταξύ σας (λέγοντας *Ασ-Σαλάμ* ‘*Αλάικουμ*).»

(Μόσλεμ)

Επίσης τα λόγια του Προφήτη (ﷺ) καθιστούν την εξάπλωση αυτού του χαιρετισμού ως μια από τις καλύτερες πράξεις, αφού όταν ένας άντρας ρώτησε τον Προφήτη (ﷺ) για το ποιες είναι οι καλύτερες πράξεις στο Ισλάμ, είπε:

«Να προσφέρεις φαγητό σε άλλους, να χαιρετάς (λέγοντας *Ασ-Σαλάμ* ‘*Αλάικουμ*) αυτούς που γνωρίζεις, και αυτούς που δεν γνωρίζεις.»

(Αλ-Μπουχάρι & Μόσλεμ)

Το Ισλάμ ήρθε για να καθοδηγήσει όλο τον κόσμο στα μονοπάτια του καλού και να τον βγάλει από τα σκοτάδια στο φως και από τη λατρεία των σκλάβων (δηλ. τους ανθρώπους κλπ.) στη λατρεία του (Αλλάχ) Κύριου των σκλάβων. Έτσι όποιος ακολουθεί το μονοπάτι και τη θρησκεία του Ισλάμ ακολουθώντας με καλή πρόθεση τις καλές πράξεις που οδηγούν στο να αποκτήσει κάποιος την Ευαρέστηση του Αλλάχ, τότε ο Αλλάχ (με τη Βούληση του Αλλάχ) θα τον καθοδηγήσει στα μονοπάτια της γαλήνης και της ειρήνης και στον Ορθό Δρόμο. Ο Αλλάχ λέει:

«Ω, λαέ της Βίβλου (*Εβραίοι και Χριστιανοί*)! Τώρα ήρθε σε σας ο Αγγελιαφόρος Μας (*ο Μωχάμμαντ*) εξηγώντας σε σας

πολλά απ' όσα κρύβατε από τη Γραφή και περνούσε πολλά (δηλ. άφηνε χωρίς εξήγηση ό,τι δε χρειαζόταν να εξηγηθεί). Πράγματι, έχει έρθει σε σας από τον Αλλάχ ένα φως (ο Προφήτης Μωχάμαντ) και ένα ξεκάθαρο Βιβλίο (το Κοράνιο). * Με το οποίο ο Αλλάχ καθοδηγεί όλους όσους επιζητούν την Ευαρέστησή Του, προς τους δρόμους της ειρήνης, (και της ασφάλειας), και Αυτός τους βγάξει με τη Βούλησή Του από το σκοτάδι (οδηγώντας τους) στο φως και τους καθοδηγεί στον Ίσιο Δρόμο.» (5:15-16)

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία της ειρήνης, με όλη την σημασία αυτής της λέξης, αφού ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Ο Μουσουλμάνος είναι αυτός από τον οποίο οι Μουσουλμάνοι είναι ασφαλείς από τη γλώσσα και το χέρι του, και ο μετανάστης² είναι αυτός που εγκαταλείπει ό,τι ο Αλλάχ έχει απαγορέψει.»

(Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Επίσης ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Ο πιστός είναι αυτός από τον οποίον οι άνθρωποι είναι ασφαλείς στις ζωές και τα πλούτη τους.»

(Αχμαντ)

Η πρόσκληση στο Ισλάμ, την καθολική θρησκεία του Αλλάχ, επεκτείνεται σε όλους. Ο Αλλάχ, ο Ύψιστος είπε:

«Πες (Ω, Μωχάμαντ): «Ω, άνθρωποι! Στ' αλήθεια, είμαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ που στάλθηκε σε όλους σας...» (7:158)

Επίσης είπε:

² Δηλαδή θα λάβει την αμοιβή των πρώτων Μουσουλμάνων που μετανάστευσαν από την Μέκκα προς την Μεδίνα, λόγω των διογμών που έλαβαν από τους άπιστους.

«Στ' αλήθεια, η μόνη αληθινή και αποδεκτή θρησκεία για τον Αλλάχ είναι το Ισλάμ.» (3:19)

Και είπε:

«Και όποιος αναζητά, εκτός του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, ποτέ τούτο δεν θα γίνει αποδεκτό (στον Αλλάχ) από αυτόν, και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι από τους ηττημένους.» (3:85)

Η παρανόηση ότι το Ισλάμ διαδόθηκε με τη Βία

Μία παρανόηση που προωθήθηκε από τους εχθρούς της δικαιοσύνης, οι οποίοι δε διαβάζουν τις ιστορικές πηγές αμερόληπτα, αλλά αναμασούν ξανά και ξανά την προπαγάνδα του παρελθόντος, είναι η ψευδής κατηγορία ότι το Ισλάμ εξαπλώθηκε με τον εξαναγκασμό και τη βία. Πολλά αποσπάσματα από το Κοράνιο μπορούν να καταρρίψουν αυτήν την άθλια συκοφαντία.

Ο Αλλάχ, ο Ύψιστος λέει στο Κοράνιο:

«Δεν υπάρχει καταναγκασμός στη θρησκεία. Στ' αλήθεια, ο Ίσιος Δρόμος ξεχώρισε φανερά από το λάθος δρόμο. Όποιος απορρίπτει τα 'Ατ-Ταγκούτ' (είδωλα, ψεύτικους θεούς, κακούς τυράννους κλπ.) και πιστεύει στον Αλλάχ, έχει πιάσει την πιο αξιόπιστη χειρολαβή, που δε σπάει ποτέ• Και ο Αλλάχ είναι Σαμεί' (Ακούει τα πάντα), 'Αλείμ (Παντογνώστης).» (2:256)

Και ο Ύψιστος λέει επίσης:

«Αν ήταν η Βούληση του Κυρίου σου, θα είχαν πιστέψει όσοι είναι στη γη, όλοι μαζί! Θα αναγκάσεις τότε την ανθρωπότητα να γίνουν πιστοί;» (10:99)

Και ακόμη, ο Ύψιστος λέει:

«Και πες: «Η Αλήθεια (που μετέφερα σε σας) είναι από τον Κύριό σας». Έπειτα, όποιος επιθυμεί ας πιστέψει• και όποιος επιθυμεί ας μην πιστέψει. Στ' αλήθεια Έχουμε προετοιμάσει για τους άδικους ένα Πυρ, οι τοίχοι του οποίου θα τους περικυκλώσουν. Και αν ζητήσουν βοήθεια (ανακούφιση, νερό), θα τους δοθεί νερό σαν βραστό λάδι που θα κάψει τα πρόσωπά τους. Άθλιο είναι το ποτό, και άθλιος είναι αυτός ο τόπος διαμονής.» (18:29)

Και ακόμη, ο Ύψιστος λέει:

«Τότε, αν στραφούν μακριά, το καθήκον σου (Ω, Μωχάμμαντ) είναι μόνο να διαβιβάσεις (το Μήνυμα) με ξεκάθαρο τρόπο.» (16:82)

Ο Αλλάχ λέει:

«Νουθέτησέ τους, λοιπόν (ω, Μωχάμμαντ), στ' αλήθεια εσύ είσαι μόνο ένας που νουθετεί, * Και δεν είσαι κυρίαρχος (δικτάτορας) πάνω τους.» (88:21-22)

Και ο Ύψιστος λέει επίσης:

«Πες: «Υπακούστε τον Αλλάχ και υπακούστε τον Αγγελιαφόρο, αλλά αν στραφούν μακριά, αυτός (ο Μωχάμμαντ) είναι μόνο υπεύθυνος για το καθήκον που του ανατέθηκε (δηλ. να διαβιβάσει το Μήνυμα του Αλλάχ) και εσείς για αυτό που ανατέθηκε σε σας (δηλ. το να υπακούσετε). Αν τον υπακούσετε θα καθοδηγηθείτε. Το καθήκον του Αγγελιαφόρου είναι μόνο να διαβιβάσει (το Μήνυμα) με ξεκάθαρο τρόπο.» (24:54)

Αυτά και πολλά άλλα εδάφια του Κορανίου και των διδασκαλιών των Χαντίθ (τα λόγια και διδασκαλίες του Προφήτη (ﷺ)) καθιστούν σαφές ότι στη θρησκεία δεν επιτρέπεται κανένας εξαναγκασμός: κανένας δε μπορεί ποτέ να εξαναγκαστεί να ασπαστεί το Ισλάμ παρά τη θέλησή του. Το Ισλάμ είναι μια θρησκεία που βασίζεται στην πίστη της καρδιάς, και η πίστη πρέπει να προέρχεται από τη γνώση και την ελεύθερη βούληση, και να βασίζεται στην αυστηρή πεποίθηση της καρδιάς. Για αυτό αν κάποιος προσποιείται ότι έγινε Μουσουλμάνος είτε χλευάζοντας είτε υπό εξαναγκασμό, δεν θεωρείται Μουσουλμάνος.

Είναι γνωστό ότι δεν είναι δυνατό να αναγκαστεί κάποιος να αλλάξει όσα βρίσκονται στα βάθη της καρδιάς του, καθώς επίσης και ότι μπορεί κανείς να παραδεχτεί διά στόματος κάτι

που στην πραγματικότητα δεν πιστεύει με βεβαιότητα: αυτό δεν είναι Ισλάμ, ούτε Ισλαμική πίστη. Για το λόγο αυτό ο Αλλάχ είπε το εξής, για αυτόν που εξαναγκάζεται υποκείμενος σε βασανιστήρια να απαρνηθεί την πίστη του στο Ισλάμ:

«Όποιος αρνηθεί τον Αλλάχ αφού είχε πιστέψει (είναι αυτός που μηχανεύεται ψεύδη), εκτός από αυτόν που εξαναγκάστηκε (βρέθηκε κάτω από πίεση) ενώ η καρδιά του παραμένει σταθερή (και καθησυχασμένη) στην Πίστη• μα όποιοι ανοίγουν τα στήθη τους στην απιστία, σ' αυτούς θα πέσει οργή από τον Αλλάχ, και θα λάβουν ένα τρομερό βασανιστήριο.» (16:106)

Εξαπλώθηκε το Ισλάμ με τη Δύναμη;

Μια ακόμη κατηγορία που σχετίζεται με την παραπάνω, είναι ότι το Ισλάμ εξαπλώθηκε με τη δύναμη των όπλων και των πολεμικών επιχειρήσεων. Αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός το ότι κάθε σύστημα ή κυβέρνηση, ανεξάρτητα από την πηγή του, απαιτεί μία προστατευτική δύναμη για να υπερασπιστεί τον εαυτό του, να διατηρήσει τις αξίες του, να διασφαλίσει μια δίκαιη εφαρμογή του νόμου του, και να ενισχύσει τη δίκαιη εκτέλεση των νομικών ποινών κατά των εγκληματιών και αυτών που επαναστατούν εναντίον του συστήματος. Όπως αναφέρεται στα λόγια του ‘Ουθμάν μπιν ‘Αφφάν:

«Στ’ αλήθεια, ο Αλλάχ αποτρέπει (τους ανθρώπους από το να κάνουν εγκλήματα και παράνομες πράξεις) με την εξουσία του κυβερνήτη, περισσότερο απ’ ότι αποτρέπει με το Κοράνιο.» (δηλαδή μερικοί άνθρωποι φοβούνται να εκτελέσουν παράνομη πράξη περισσότερο λόγω της ποινής που θα εφαρμοστεί πάνω τους από τον κυβερνήτη, παρά το να διαβάσουν στο Κοράνιο ότι είναι παράνομη!)

(Ραζέιν)

Ας ρίξουμε μια ματιά στις πρώτες μέρες της εμφάνισης του Ισλάμ ώστε να αναλύσουμε αυτήν την κατηγορία υπό το πρίσμα τεκμηριωμένων ιστορικών στοιχείων. Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ, ο Μωχάμμαντ (ﷺ) μετά την ανάθεση της αποστολής του από τον Αλλάχ να υψώσει και να κοινοποιήσει το Θεϊκό μήνυμα, παρέμεινε στην ιερή πόλη της Μέκκας για δεκατρία χρόνια, προσκαλώντας με τον καλύτερο τρόπο το λαό του, από τη φυλή των Κουράις, και τους επισκέπτες της Μέκκας στο Ισλάμ. Αξιοποίησε κάθε πιθανό τρόπο για να πληροφορήσει τους ανθρώπους και να τους μεταφέρει το Θεϊκό μήνυμα, ερχόμενος αντιμέτωπος με ψευδείς κατηγορίες, διάψευση, συκοφαντίες,

διωγμούς, παρενοχλήσεις, αποκλεισμούς, απειλές, επιθέσεις από το λαό του. Αυτοί που πίστεψαν έλαβαν βάνουση σωματική βία, ανέχονταν και υπέφεραν τις πιο σκληρές μορφές διωγμών, πολλοί βασανίστηκαν και ορισμένοι μαρτύρησαν για την πίστη τους στο Ισλάμ. Ο Προφήτης (ﷺ) δεν μπορούσε να τους βοηθήσει παρά να τους διατάξει να κάνουν υπομονή. Κάποτε πέρασε ο Προφήτης (ﷺ) βλέποντας τον σύντροφό του τον ‘Αμμάρ μπιν Γιάσερ και τη Σομάγια τη μητέρα του να βασανίζονται, και τους είπε:

«Κάντε υπομονή, Ω, οικογένεια του Γιάσερ! Ο Παράδεισος θα είναι η μόνιμη κατοικία σας.»

(Αλ-Χάκιμ)

Το θέμα έφτασε στο σημείο, οι άπιστοι να συνωμοτήσουν να σκοτώσουν τον Προφήτη (ﷺ) για να σταματήσουν του Μήνυμά του, και ακόμα και τότε ο Προφήτης (ﷺ) συνέχιζε να προσεύχεται για την καθοδήγησή του λαού του, λέγοντας: **«Ω, Αλλάχ! Συγχώρεσε το λαό μου, επειδή δε γνωρίζουν.»**

(Αλ-Μπουχάρι)

Ο Προφήτης (ﷺ) επέτρεψε σε όσους από τους ακολούθους του θέλησαν, να μεταναστεύσουν στην Αιθιοπία, ώστε να γλιτώσουν από την καταπίεση και τα βασανιστήρια. Αναζήτησαν καταφύγιο υπό την προστασία του δίκαιου κυβερνήτη της εποχής εκείνης, του Νατζάσι (*Νέγκος*³), ο οποίος ασπάστηκε τελικά το Ισλάμ. Ο Αλλάχ έστειλε στον Αγγελιαφόρο Του Εδάφια που τον ενθαρρύνουν στο να κάνει υπομονή και του δείχνουν πώς οι Προφήτες πριν από αυτόν έλαβαν διωγμούς από τους λαούς τους και διάψευση στο δρόμο τους στο κάλεσμα προς τη θρησκεία του Αλλάχ, αφού τέτοιος δρόμος είναι μακρύς

³ Negus, Ασχάμα μπν Άμπτζαρ (Ashama ibn-Abjar), Βασιλιάς της Αιθιοπίας (Αξούμ - Aksum).

και δύσκολος περιέχοντας πόλεμο μεταξύ της Αλήθειας και της πλάνης, και του καλού και του κακού, ο Αλλάχ είπε:

«Να είσαι, λοιπόν, υπομονετικός, (Ω, Μωχάμμαντ, για τη βλάβη και τη διάψευση που λαμβάνεις από το λαό σου) όπως ήταν οι Αγγελιαφόροι της ισχυρής βούλησης (Νώε, Αβραάμ, Μωυσής, Ιησούς και εσύ, ω, Μωχάμμαντ), και να μην βιαστείς (ζητώντας άμεση τιμωρία) γι' αυτούς. Την Ημέρα που θα δουν αυτό (το βασανιστήριο), το οποίο τους έχουμε υποσχεθεί (δηλαδή απειλήσει, θα είναι) σαν να μην είχαν μείνει (στην εγκόσμια ζωή και στις απολαύσεις της) περισσότερο από μία ώρα σε μία μόνο μέρα. (Ω, άνθρωποι! Αυτό το Κοράνιο είναι επαρκές ως) ένα ξεκάθαρο Μήνυμα (ή διάγγελμα για να σωθείτε από την καταστροφή). Μα ποιοι άλλοι θα καταστραφούν εκτός από τους Αλ-Φάσικουν (τους επαναστάτες ενάντια στις Εντολές του Αλλάχ);» (46:35)

Ο Προφήτης (ﷺ) συνέχισε να διαδίδει το μήνυμα στη Μέκκα, και να αναζητά οποιαδήποτε φυλή ήταν σε θέση να τον προστατέψει και να τον βοηθήσει. Τότε, μία ομάδα ανθρώπων της πόλης Γιάθριμπ, [γνωστή σήμερα ως «Μαντίνα (Μεδίνα)», Πόλη του Προφήτη] πίστεψαν στο Μήνυμα του Ισλάμ και του έδωσαν όρκο υποταγής, να τον υποστηρίξουν και να τον υπερασπιστούν με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο θα υπερασπίζονταν τη δική τους ζωή, περιουσία, τιμή, ακεραιότητα και οικογένεια, σε περίπτωση που αναζητούσε καταφύγιο και έτσι μετανάστευε με τους πιστούς του στην πόλη τους. Αυτό συνέπεσε με τη χρονική στιγμή που ο διωγμός από τη Μέκκα έφτασε στο αποκορύφωμά του, με τους ηγέτες της φυλής των Κουράις να συνωμοτούν ακόμη και για τη δολοφονία του Προφήτη (ﷺ). Το γεγονός της μετανάστευσης αποτέλεσε σταθμό στην Ισλαμική ιστορία, γιατί στη Μεδίνα χτίστηκε το πρώτο τζαμί του Προφήτη (ﷺ), εξαπλώθηκε και αναπτύχθηκε η αδελφσύνη των Μουσουλμάνων, και το εκκολαπτόμενο

Κράτος του Ισλάμ εδραιώθηκε και αναπτύχτηκε υπό την άμεση καθοδήγηση του Αγγελιαφόρου (ﷺ).

Έτσι ο Προφήτης (ﷺ) και οι ακόλουθοί του μετανάστευσαν στη Μεδίνα από την Μέκκα, αφού έμειναν σε διωγμούς για δεκατρία χρόνια, κατά των οποίων δεν έχυσαν ποτέ ούτε μια σταγόνα αίματος ως αντίποινα. Η φυλή των Κουράις κατάσχεσε τα σπίτια και τα πλούτη των μεταναστών Μουσουλμάνων που τα άφησαν στη Μέκκα. Ο Αγγελιαφόρος (ﷺ) δεν είχε λάβει την εντολή να αντιμετωπίσει τις εχθροπραξίες των απίστων και να τους πολεμήσει, παρά δύο χρόνια μετά την μετανάστευση του στη Μεδίνα, αφού ακολούθησαν εχθροπραξίες εναντίων των Μουσουλμάνων ενθαρρύνοντας και τις άλλες Αραβικές φυλές να πολεμήσουν τους Μουσουλμάνους.

Εφόσον η πόλη της Μεδίνα βρισκόταν στο δρόμο των εμπορικών καραβανιών της φυλής των Κουράις προς τη Μεγάλη Συρία, η πρώτη σύγκρουση συνέβη όταν ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) κατέλαβε ένα καραβάνι που βρισκόταν υπό την καθοδήγηση του ευγενούς Κουραϊσίτη Άμπου Σουφυάν. Ο Προφήτης (ﷺ) είχε την πρόθεση να επιβάλει ένα είδος οικονομικών απαιτήσεων στη φυλή των Κουράις, με στόχο να του επιτρέψουν να μεταδώσει ειρηνικά την πίστη του στους άλλους ανοιχτά, αλλά και να αποζημιώσουν τους πιστούς για τις περιουσίες και τις ιδιοκτησίες τους που κατασχέθηκαν από τους Κουράις στη Μέκκα πριν από τη μετανάστευση. Το καραβάνι γλίτωσε την ενέδρα, αλλά μόλις οι ηγέτες των Κουράις έμαθαν για το περιστατικό, προετοίμασαν έναν σχετικά μεγάλο και καλά εξοπλισμένο στρατό, με σκοπό να επιτεθούν στους Μουσουλμάνους. Κατά συνέπεια, η μεγάλη αποφασιστική μάχη έλαβε χώρα στο Μπαντρ, και η μικρότερη και πιο ασθενής σε εξοπλισμό μουσουλμανική δύναμη αποτελούμενη από μόλις 313 πολεμιστές, συνέθλιψε τον αλαζονικό στρατό των Κουράις που αποτελούταν από περίπου 1000 πολεμιστές, σε μια ταπεινωτική και καθοριστική ήττα.

Ο Αλλάχ ο Ύψιστος και Υπέρτατος, περιγράφει την αιτιολογία αυτής της μάχης και όσων ακολούθησαν:

«Έγινε επιτρεπτό γι' αυτούς (τους Μουσουλμάνους) που καταπολεμούνται (το να πολεμούν ενάντια των άπιστων), λόγω του ότι έλαβαν αδικία (από τους ειδωλολάτρεις), και ο Αλλάχ είναι στ' αλήθεια Ικανός να τους χορηγήσει τη Νίκη.* Εκείνους (τους Μουσουλμάνους) που εξορίστηκαν από τα σπίτια τους άδικα, μόνο και μόνο επειδή λένε: «Ο Κύριός μας είναι ο Αλλάχ.»». Και αν ο Αλλάχ δεν σταματούσε (το κακό και τις αδικίες από) μια ομάδα ανθρώπων μέσω μίας άλλης (δηλ. μέσω καταπολέμησης), θα (νικιόταν η Αλήθεια και θα) κατεδαφίζονταν μοναστήρια, εκκλησίες, συναγωγές και τζαμιά, όπου μνημονεύεται πολύ το Όνομα του Αλλάχ. Και ο Αλλάχ στ' αλήθεια υποστηρίζει για Νίκη αυτούς που Τον υποστηρίζουν (δηλ. τη θρησκεία Του). Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Καουέι (Πανίσχυρος), 'Αζειί (Παντοδύναμος, Ανίκητος). * Εκείνοι (οι Μουσουλμάνοι) που όταν τους Δίνουμε δύναμη (κυριαρχία και νίκη εναντίων των εχθρών τους) στη γη, καθιερώνουν τακτική προσευχή, δίνουν (στους φτωχούς) τη Ζακά (ετήσια υποχρεωτική ελεημοσύνη) και διατάζουν το καλό και απαγορεύουν το κακό. Στον Αλλάχ ανήκει η κατάληξη όλων των υποθέσεων (των δημιουργημάτων).» (22:39-41)

Είναι αρκετό να ξέρουμε ότι σε όλες τις μάχες στις οποίες ενεπλάκησαν και σε όλες τις νίκες που κατέκτησαν ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ και οι σύντροφοί του στη διάρκεια των είκοσι τριών χρόνων της αποστολής του Προφήτη στη Μέκκα και έπειτα στη Μεδίνα, δεν ξεπέρασε ο αριθμός αυτών που σκοτώθηκαν είτε από τους Μουσουλμάνους είτε από τους άπιστους τους **τριακόσιους εβδομήντα πέντε** ανθρώπους συνολικά. Το ένατο έτος της *Χίτζρα* (Μετανάστευσης), γνωστό ως έτος των Αντιπροσωπειών, ο Προφήτης (ﷺ) συναντήθηκε με εκατό περίπου διαφορετικούς αντιπροσώπους από τις φυλές

ολόκληρης της Αραβικής Χερσονήσου, που ήθελαν να διαβουλευτούν και να διαπραγματευτούν με τον Προφήτη (ﷺ). Τους αντιμετώπισε με γενναιοδωρία και μεγαλοψυχία, και έδωσε απαντήσεις σε όλες τις απορίες και τις ανησυχίες που είχαν σχετικά με το Ισλαμικό Δόγμα (‘Ακίντα) και Νόμο (Σαρία). Η πλειοψηφία τους εντυπωσιάστηκε από το κάλεσμα του Προφήτη (ﷺ) και ασπάστηκαν το Ισλάμ. Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) έστειλε επίσης επιστολές στους ηγέτες των γειτονικών περιοχών, καλώντας τους να αποδεχτούν το Μήνυμα του Αλλάχ όπως θα αναφερθεί παρακάτω.

Στη διάρκεια της ζωής του Προφήτη (ﷺ) και για σύντομο χρονικό διάστημα μετά από αυτή, η Αραβική Χερσόνησος ήταν για πρώτη φορά στην ιστορία της ενοποιημένη κάτω από ένα δίκαιο και ισότιμο νόμο και μια Θεία θρησκεία. Η πλειονότητα των Αράβων αποδέχτηκαν κατά κύματα το Ισλάμ, εκούσια, αφού άκουσαν το Κοράνιο, είδαν το παράδειγμα του Προφήτη (ﷺ) στη Σούννα (Τρόπο ζωής και δράσης) του και των συντρόφων του, και έγιναν μάρτυρες του Ισλαμικού συστήματος.

Πολλές χώρες ασπάστηκαν το Ισλάμ με τη θέλησή τους, αφού είδαν την άποψη ηθική των Μουσουλμάνων, όπως η Ινδονησία, η Μαλαισία και το Μπρουνέι κλπ., οι οποίες βρίσκονται πολύ μακριά από την Αραβική Χερσόνησο, ασπάστηκαν το Ισλάμ αφού το γνώρισαν από Άραβες εμπόρους, οι οποίες είναι πλέον Μουσουλμανικές χώρες. Επίσης σε πολλές άλλες χώρες στην Ασία, Αφρική, Νότια Αμερική και Ευρώπη, εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι ασπάστηκαν το Ισλάμ με τη θέλησή τους, μέχρι που σήμερα έφτασε ο Μουσουλμανικός πληθυσμός σε όλο τον κόσμο, περίπου τα δύο δισεκατομμύρια.

Οι ορθά καθοδηγημένοι Χαλίφηδες, οι σύντροφοι και οι ενάρετοι προκάτοχοι ακολούθησαν το παράδειγμα του Προφήτη (ﷺ) μετά το θάνατό του, υπερασπίστηκαν το Μουσουλμανικό

Κράτος από τους εχθρούς του, πολέμησαν τις γύρω τυραννικές αυτοκρατορίες που απειλούσαν την ύπαρξή τους και οι οποίες εμπόδισαν τους ανθρώπους από το κάλεσμα του Ισλάμ αναγκάζοντας τους λαούς τους να είναι πάντα μόνο στη θρησκεία τους, αφού δεν υπήρχε ελευθερία στην πίστη και ο γενικός κανόνας παλιά ήταν **“Οι άνθρωποι στη θρησκεία των βασιλιάδων τους!!”**.

Οι Μουσουλμάνοι δεν ήταν σε καμία περίπτωση τότε ίσοι σε αριθμό ή πολεμικό εξοπλισμό, προετοιμασία, και επαγγελματικές πολεμικές ικανότητες σε σχέση με εκείνα τα τυραννικά στρατεύματα που κατατρόπωσαν, αλλά η ζωτικότητα της Θείας πίστης, η αποστολή και η ηθική ανωτερότητα του χαρακτήρα τους, κέρδισαν την καρδιά και το μυαλό των απλών ανθρώπων και κατατρόπωσαν τα διεφθαρμένα τυραννικά στρατεύματα, των οποίων η καταπίεση ήταν αφόρητη.

Ένας νέος Μουσουλμάνος στις μέρες μας, ο Μπασίρ Άχμαντ, είπε αναφορικά με αυτό το θέμα:

«Μια από τις πιο αινιγματικές απορίες μου, και μια από τις σημαντικότερες ανησυχίες μου πριν την αποδοχή του Ισλάμ και του ασπασμού του ως τρόπο ζωής, ήταν ότι εμείς οι Χριστιανοί ισχυριζόμαστε ότι το Ισλάμ εξαπλώθηκε με τη κόψη του σπαθιού. Έτσι αναρωτήθηκα: Αν ο ισχυρισμός αυτός είναι αληθής, γιατί, τότε, παρατηρούμε ότι πολλοί άνθρωποι, σε κάθε γωνιά του κόσμου, εξακολουθούν να εμμένουν στο Ισλάμ και το ασπάζονται, το ακολουθούν, και το αποδέχονται ως τρόπο ζωής; Γιατί παρατηρείται ότι άνθρωποι εντάσσονται στο Ισλάμ καθημερινά, χωρίς κανένα καταναγκασμό ή πίεση από κανέναν;»⁴

Ο Νόρμαν Α. Ντάνιελ λέει σχετικά με τις απαρχές της κατασκευής αυτού του μύθου:

⁴ «Τι λένε σχετικά με το Ισλάμ;» Δρ. Ιμάντ Αντ-Ντιν Χαχίλ, σελ. 295.

«...Η Δύση σχημάτισε έναν λίγο-πολύ αμετάβλητο κανόνα για τις αντιλήψεις αναφορικά με το Ισλάμ· αποφάσισε μόνη της τι ήταν το Ισλάμ... Το σημαντικό ήταν ότι εξυπηρετούσε τη Δύση... Έδωσε στη Χριστιανοσύνη αυτό-σεβασμό κατά την αναμέτρησή της με έναν πολιτισμό ανώτερο από πολλές απόψεις.»⁵

Ο Ντε Λασύ Ο' Λάρυ σχολιάζει για αυτήν την πλάνη:

«Η ιστορία διασαφηνίζει, ωστόσο, ότι αυτός ο θρύλος των φανατικών Μουσουλμάνων που σάρωσαν τον κόσμο και επέβαλαν το Ισλάμ μέχρι και με το σπαθί στις κατεκτημένες φυλές, είναι ένας από τους πιο εκπληκτικά παράλογους μύθους, τον οποίο οι ιστορικοί δεν επανέλαβαν ποτέ.»⁶

Ο Δρ. Γκουστάβ Λε Μπον δηλώνει στο βιβλίο του «*Πολιτισμός των Αράβων*» [σελ. 127-128]:

«...ο εξαναγκασμός δεν αποτέλεσε ποτέ παράγοντα για την εξάπλωση των Κορανικών διδαγμάτων, και οι Άραβες άφησαν ελεύθερους να ασκούν τις θρησκευτικές πεποιθήσεις τους όσους είχαν υποτάξει. Αν κάποιος Χριστιανός ασπάστηκε το Ισλάμ και υιοθέτησαν τα Αραβικά ως γλώσσα τους, αυτό οφείλεται κυρίως στις διάφορες μορφές δικαιοσύνης από την πλευρά των Αράβων νικητών, με τρόπο που οι μη-Μουσουλμάνοι δεν ήταν εξοικειωμένοι. Οφείλεται επίσης στην ανεκτικότητα και την επιείκεια του Ισλάμ, στοιχεία που ήταν άγνωστα στις άλλες θρησκείες.»

Λέει επίσης: «...οι πρώτοι Χαλίφηδες...ήταν εξαιρετικά ευγενικοί στον τρόπο με τον οποίον αντιμετώπιζαν τους λαούς της Συρίας, της Αιγύπτου, της Ισπανίας και κάθε χώρας που υπέτασαν, αφήνοντάς τους να ασκήσουν τους

⁵ «Το Ισλάμ και η Δύση: Η Κατασκευή μίας Εικόνας», σελ 270.

⁶ «Το Ισλάμ στη Διασταύρωση», Λονδίνο, 1923, σελ 8.

νόμους, τους κανονισμούς και τις πεποιθήσεις τους. Στην πραγματικότητα, τα έθνη δεν έχουν γνωρίσει ποτέ κατακτητές τόσο ελεήμονες και ανεκτικούς όσο οι Άραβες.»

Ο Τόμας Καρλάιλ, στις γνωστές διαλέξεις του, σχετικά με την εξάπλωση του Ισλάμ, σχολίασε με τα ακόλουθα λόγια:

«Έχουν λεχθεί πολλά σχετικά με το ότι ο Μωχάμμαντ εξάπλωσε τη Θρησκεία του με το ξίφος. Αναμφίβολα είναι πολύ ευγενέστερο αυτό που καυχόμαστε αναφορικά με τη Χριστιανική Θρησκεία, ότι δηλαδή εξαπλώθηκε ειρηνικά με κηρύγματα και μεθόδους πειθούς. Παρ' όλα αυτά, αν λάβουμε αυτό ως επιχείρημα για την αλήθεια ή όχι μιας θρησκείας, υπάρχει ένα τεράστιο λάθος σ' αυτό. Το ξίφος πράγματι: αλλά από πού θα λάβεις το ξίφος! Κάθε νέα γνώμη, στο ξεκίνημα της, αποτελεί φυσικά μια μειοψηφία του ενός. Στο κεφάλι ενός ανθρώπου, εκεί κατοικεί ακόμη. Ένας μόνο άνθρωπος σε όλο τον κόσμο την πιστεύει· υπάρχει ένας άνθρωπος εναντίον όλων των υπολοίπων. Το να πάρει εκείνος ένα ξίφος και να προσπαθήσει να εξαπλωθεί με αυτό, δεν θα του προσφέρει πολλά. Πρώτα πρέπει να λάβεις το ξίφος σου! Γενικά, ένα πράγμα θα διαδοθεί όπως μπορεί. Δεν βρίσκουμε, ούτε όσον αφορά τη Χριστιανική Θρησκεία, ότι περιφρονούσε το ξίφος, αφού το χρησιμοποίησε. Ο προσηλυτισμός των Σαξόνων από τον Καρλομάγνο δεν έγινε με κηρύγματα. Λίγο με νοιάζει το ξίφος: θα επιτρέψω σε ένα πράγμα να αγωνιστεί για τον εαυτό του σε αυτό τον κόσμο, με κάθε ξίφος, ή λέξεις ή μέσο που διαθέτει, ή από το οποίο μπορεί να κρατηθεί. Θα το αφήσουμε να κηρύξει, και να γραφτεί σε φυλλάδια, και να πολεμήσει, και να καταβάλει την ύψιστη προσπάθεια, και να κάνει με νύχια και με δόντια ό,τι μπορεί· είναι σίγουρο ότι μακροχρόνια δεν θα κατακτήσει τίποτα που δεν αξίζει να κατακτηθεί. Ό,τι είναι καλύτερο από το ίδιο δεν μπορεί να απομακρυνθεί, παρά μόνο ό,τι είναι χειρότερο. Σε αυτή τη μεγάλη Δοκιμασία, η

ίδια η Φύση είναι διαιτητής και δεν μπορεί να κάνει λάθος: αυτό που είναι πιο βαθιά ριζωμένο στη Φύση, αυτό που ονομάζουμε αληθέστερο, αυτό και όχι το άλλο θα ανακαλύψουμε ότι θα αναπτυχθεί τελικά.»⁷

Σε σχέση με τα παραπάνω, ας πάρουμε κάποια αποσπάσματα από τη Βίβλο και ας διαβάσουμε τι θεωρούσαν ως ιερή και θεία καθοδήγηση οι Εβραίοι και οι Χριστιανοί, αναφορικά με τη διεξαγωγή πολέμου, και τι τους οδηγούσε κατά περιόδους στην εξάπλωση και τις κατακτήσεις τους.

Διαβάζουμε στο Βιβλίο του Δευτερονομίου 20/10-17:

«¹⁰ Όταν πλησιάσεις σε πόλη για να πολεμήσεις εναντίον της, τότε να την καλέσεις σε ειρήνη. ¹¹ και αν σου αποκριθεί ειρηνικά, και ανοίξει σε σένα, τότε ολόκληρος ο λαός, που βρίσκεται σ' αυτή, θα γίνει σε σένα υποτελής και θα δουλεύει για σας. ¹² αν, όμως, δεν κάνει ειρήνη μαζί σου, αλλά σε πολεμήσει, τότε θα την πολιορκήσεις. ¹³ και αφού ο Κύριος ο Θεός σου την παραδώσει στην εξουσία σου, θα κατασφάζετε όλους τους άντρες της. ¹⁴ και τις γυναίκες, και τα βρέφη, και τα ζώα, και όλα όσα βρίσκονται στην πόλη, όλα τα λάφυρά της θα τα πάρεις για τον εαυτό σου. και θα τρως τα λάφυρα των εχθρών σου, όσα ο Κύριος ο Θεός σου τα έδωσε σε σένα. ¹⁵ Έτσι θα κάνεις σε όλες τις πόλεις, που είναι πολύ μακριά από σένα, που δεν είναι από τις πόλεις των εθνών αυτών. ¹⁶ από τις πόλεις, όμως, αυτών των λαών, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά, δεν θα αφήσεις ζωντανό κανένα από εκείνα που έχουν πνοή. ¹⁷ αλλά, θα τους εξολοθρεύσεις κατακράτος, τους Χετταίους, και τους Αμορραίους, τους Χανααίους, και τους Φερεζαίους,

⁷ «*Ηρωες, Λατρεία Ηρώων και ο Ηρωικός στην Ιστορία*», Διάλεξη 2, Παρασκευή, 8 Μαΐου 1840

τους Ευαίους, και τους Ιεβουσαιούς, όπως σε πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός σου· ...»

Διαβάζουμε στο Ιησούς του Ναυή (6:16-24):

«Κατά τον έβδομον γύρον οι ιερείς εσάλπισαν, ο δε Ιησούς του Ναυή είπεν στους Ισραηλίτας· “κραυγάσατε, διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις σας την πόλιν. ¹⁷ Αυτή η πόλις και όλα όσα υπάρχουν εις αυτήν θα είναι αφιέρωμα προς τον Κύριον Σαβαώθ, πλην της Ραάβ της πόρνης. Αυτήν και όσους άλλους εύρετε εις την οικίαν της, θα ασφαλίσετε και θα περιποιηθήτε. ¹⁸ Σεις όμως προσέξατε πολύ και φυλαχθήτε από το ανάθεμα της πόλεως αυτής, μήπως τυχόν επιθυμήσετε και λάβετε κάτι από όσα θα είναι αφιερωμένα εις τον Κύριον· και κάμετε ανάθεμα το στρατόπεδον των Ισραηλιτών και γίνετε αιτία να καταστραφώμεν. ¹⁹ Δηλαδή όλος ο άργυρος και ο χρυσός και ο χαλκός και ο σίδηρος της πόλεως θα αφιερωθούν στον Κύριον· θα ενταχθούν στον θησαυρόν του Κυρίου”. ²⁰ Οι ιερείς εσάλπισαν με τας ιεράς σάλπιγγας. Μολις δε ο λαός ήκουσε τον ήχον των σαλπίγγων όλος μαζί εκραύγασε με αλαλαγμόν μεγάλον και ισχυρόν, και τότε όλα τα τείχη κύκλω από την Ιεριχώ έπεσαν, και όλος ο Ισραηλιτικός λαός εισήλθεν ορμητικώς εις την πόλιν. ²¹ Ο Ιησούς του Ναυή ανεθεμάτισε την πόλιν και παρέδωσεν εις στόμα μαχαίρας όλα όσα εξούσαν εις αυτήν, από ανδρός έως γυναικός, από μικρού έως μεγάλου και από μόσχου έως όνου. ²² Είπε δε στους δύο νεαρούς κατασκόπους· “πηγαίνετε εις την οικίαν της Ραάβ και βγάλετε αυτήν από εκεί και όλους όσοι ευρίσκονται μαζί της”. ²³ Οι δύο νεαροί, οι οποίοι είχαν κατασκοπεύσει προηγουμένως την πόλιν, εισήλθον εις την οικίαν Ραάβ της πόρνης, έβγαλαν αυτήν και τον πατέρα της και την μητέρα της και τους αδελφούς της, τους συγγενείς της και όλα πράγματα υπήρχον εκεί, και εγκατέστησαν αυτήν και τους ιδικούς της έξω από το στρατόπεδον των Ισραηλιτών. ²⁴ Η δε πόλις επυρπολήθη μαζί με όλα όσα

υπήρχον εντός αυτής, πλην του αργύρου, του χρυσού, του χαλκού και του σιδήρου, τα οποία οι Ισραηλίται παρέδωσαν, δια να κατατεθούν ως θησαυρός του Κυρίου.»

Α Σαμουήλ (15:3):

«Πήγαινε, λοιπόν, τώρα να χτυπήσεις τους Αμαληκίτες και να καταστρέψεις εντελώς καθετί που έχουν, μην τους λυπηθείς. Θα εξοντώσεις άντρες, γυναίκες, παιδιά και βρέφη, βόδια και πρόβατα, καμήλες και γαϊδούρια.»

Ωσηέ (14:1):

«Η Σαμάρεια θα τιμωρηθεί, γιατί επαναστάτησε ενάντια στο Θεό της. Οι άντρες της θα σκοτωθούν στη μάχη, θα συντριβούν τα νήπια και θ' ανοιχτούν των εγκύων οι κοιλίες.»

Ησαΐας (13:15-16):

«Όποιον τύχει να τον βρουν, κόσκινο θα τον κάνουν με τα βέλη, κι όποιος τύχει να συλληφθεί, θα τον σφάζουν επί τόπου. Τα βρέφη τους θα εξοντωθούν μπροστά στα μάτια τους, τα σπίτια τους θα λεηλατηθούν και οι γυναίκες τους θ' ατιμαστούν.»

Β Σαμουήλ (4:12):

«Πρόσταξε, λοιπόν τους άντρες του και τους σκότωσαν, μετά τους έκοψαν τα χέρια και τα πόδια και τα κρέμασαν κοντά στη δεξαμενή της Χεβρών. Έπειτα, πήραν το κεφάλι του Ισβόσεθ και το έθαψαν στον τάφο του Αβενήρ, στη Χεβρών.»

Α Χρονικών (20:3):

«Και τον λαό, που ήταν μέσα σ' αυτή τον έβγαλε έξω, και τους έκοψε με πριόνια, και με σιδερένια τριβόλια, και με πελέκεις. Και ο Δαβίδ έκανε έτσι σε όλες τις πόλεις των γιων

Αμμών. Τότε, ο Δαβίδ γύρισε στην Ιερουσαλήμ και ολόκληρος ο λαός.»⁸

Ένα περίπλοκο απόσπασμα του Ευαγγελίου του Ματθαίου για μία δήλωση του Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν) αναφέρει: **«Μη νομίζετε ότι ήλθα να επιβάλω μία ψευδή ειρήνην εις την γην. Δεν ήλθα να φέρω τέτοιαν ειρήνην, αλλά μάχαιραν και διαίρεσιν.»** [Κατά Ματθαίον. 10:35-37· και σύγκρινε Κατά Λουκάν (22:36): **«Τώρα όμως», τους είπε, «όποιος έχει χρήματα ας τα πάρει, το ίδιο κι αυτός που έχει σακίδιο. Όποιος δεν έχει, ας πουλήσει το πανωφόρι του κι ας αγοράσει μαχαίρι.»**]

Τι είναι αυτό το μαχαίρι για το οποίο μίλησε ο Ιησούς στο παραπάνω εδάφιο; Ποιος έχει την δικαιοδοσία να το σηκώσει; Αυτό δεν είναι σαφές και αποτελεί πηγή έντονων αντιπαραθέσεων. Ίσως σηκωθεί κατά το δεύτερο ερχομό του. Μέχρι και την εποχή του Κωνσταντίνου οι πρώτοι Χριστιανοί αποτελούσαν μία καταδιωκόμενη μειονότητα, αλλά αργότερα, όταν ο Τριαδικός Χριστιανισμός έγινε επίσημη θρησκεία του κράτους την εποχή μετά τον Κωνσταντίνο, το ξίφος υψώθηκε από το Κράτος, και οι Χριστιανοί κυβερνήτες κατά τη διάρκεια της ιστορίας διεξήγαγαν αναρίθμητους πολέμους και κατακτήσεις στο όνομα της θρησκείας. Η Χριστιανική αρχή της υπακοής σε κάθε εξουσία βασίζεται στην υποτιθέμενη δήλωση του Ιησού (☩) **«Τα του Καίσαρος τω Καίσαρι.»** Αυτό επεκτάθηκε υπερβολικά από τους Χριστιανούς θεολόγους, για να αιτιολογήσουν και να νομιμοποιήσουν το δίκαιο της θείας διακυβέρνησης και στη συνέχεια, ακόμη και της εθνικής και κοσμικής διακυβέρνησης, στη βάση του Παυλικού δόγματος, όπως κατοχυρώνεται στο διάταγμά του, **Προς Ρωμαίους 13:1:**

⁸ <http://www.wordplanet.org/gk/13/20.htm#0>

«Κάθε ψυχή ας υποτάσσεται στις ανώτερες εξουσίες· επειδή, δεν υπάρχει εξουσία, παρά μονάχα από τον Θεό· και οι υπάρχουσες εξουσίες, έχουν τεθεί από τον Θεό.»

Οι παραπάνω δηλώσεις και αποδείξεις θα συγκριθούν με κάποιες οδηγίες από το Βιβλίο του Αλλάχ, το Κοράνιο, και τον Τρόπο Ζωής και Δράσης του Προφήτη (ﷺ), τη *Σούννα*, προκειμένου να παρουσιάσουμε περαιτέρω αποδείξεις για το ότι πράγματι το Ισλάμ είναι η θρησκεία της ειρήνης, παρά το γεγονός ότι κάποιοι ανυπάκουοι Μουσουλμάνοι έχουν παραποιήσει, στα λόγια και στις πράξεις, την εικόνα του Ισλάμ, και παρά τη δηλητηριώδη προπαγάνδα, τη δυσφήμιση και τη γελοία παραπληροφόρηση που κατασκευάστηκε και διαδόθηκε από τους εχθρούς του Ισλάμ κατά τις σταυροφορίες τους ενάντια στο Ισλάμ και τους Μουσουλμάνους.

Δεν αρνούμαστε το γεγονός ότι παρεκτροπές και αδικίες πραγματοποιούνταν περιστασιακά από μερικούς Μουσουλμάνους, αλλά απόδειξή μας, όπως σημειώθηκε παραπάνω, αποτελεί η γενική εξέταση των ιστορικών τάσεων. Και αρμόζει ίσως σε αυτές τις γραμμές να αναφέρουμε μερικά ακόμη παραδείγματα, εφόσον συμβάλλουν στην παρουσίαση ενός γενικού προτύπου. Οι Χριστιανοί κατακτητές της Ιερουσαλήμ σφάγιασαν τους Εβραίους και τους Μουσουλμάνους κατοίκους, ενώ η επανάκτηση της Ιερουσαλήμ από τον Σαλάχ Αντ-Ντιν Αλ-Αϊγιούμπι αποτελεί αξιοσημείωτο παράδειγμα μεγαλοψυχίας και γενναιοδωρίας. Έχουμε επίσης την αντίθεση της Ανδαλουσίας (Μουσουλμανική Ισπανία). Οι Χριστιανοί εξόρισαν τους Μουσουλμάνους και τους Εβραίους από την Ισπανία, ή τους επιτέθηκαν με ξίφος ή τους ανάγκασαν να γίνουν Χριστιανοί κατά την ατιμωτική «Ιερά Εξέταση», το παράδειγμα της αντιμετώπισης των Μουσουλμάνων από τη Χριστιανική διοίκηση.

Ο διακεκριμένος ασιανολόγος Σερ Τόμας Άρνολντ απορρίπτει τη μοχθηρή προπαγάνδα σχετικά με το Ισλάμ λέγοντας:

«...δεν ακούμε τίποτα για κάποια οργανωμένη προσπάθεια εξαναγκασμού αποδοχής του Ισλάμ στον πληθυσμό των μη-Μουσουλμάνων, ή για κάποιον συστηματικό διωγμό με πρόθεση την εξάλειψη της Χριστιανικής θρησκείας. Αν οι Χαλίφηδες είχαν επιλέξει να υιοθετήσουν οποιαδήποτε από τις παραπάνω πορείες δράσης, ίσως να είχαν εξαλείψει το Χριστιανισμό εξίσου εύκολα με την απομάκρυνση του Ισλάμ από την Ισπανία που επέτυχαν ο Φερδινάνδος και η Ισαβέλλα, ή με την ποινικοποίηση του Προτεσταντισμού στη Γαλλία από τον Λουδοβίκο 14^ο, ή με τον αποκλεισμό των Εβραίων από την Αγγλία για 350 χρόνια. Οι Ανατολικές Εκκλησίες στην Ασία αποκόπηκαν εντελώς από τη θρησκευτική κοινότητα της υπόλοιπης Χριστιανοσύνης, διάστημα κατά το οποίο κανείς δε βρέθηκε να σηκώσει το δάχτυλό του προς το μέρος τους ως αιρετικές κοινότητες. Επομένως, ακριβώς η επιβίωση αυτών των Εκκλησιών στις μέρες μας αποτελεί ισχυρή απόδειξη της γενικά ανεκτικής στάσης των Μουσουλμανικών κυβερνήσεων προς αυτές.»⁹

Η ατυχής πραγματικότητα της ιστορίας είναι ότι οι Ευρωπαϊκές περισσότερο, παρά οι Ισλαμικές ιστορικές τάσεις έχουν κυριαρχήσει στον κόσμο, και οι αντιδράσεις κατά των αδιάκοπων θρησκευτικών πολέμων ανάμεσα στα Χριστιανικά φύλα της Ευρώπης, δημιούργησαν τους σπόρους για την ανάπτυξη του σύγχρονου Ευρωπαϊκού κοσμικισμού, του ουμανισμού, του εθνικισμού, της αθεΐας και της ασέβειας, και βλέπουμε ότι αυτές οι τάσεις αποτελούν τις ρίζες τεράστιων

⁹ «Το κήρυγμα του Ισλάμ, μια ιστορία του πολλαπλασιασμού της Μουσουλμανικής Πίστης», Σερ Τόμας Γ. Άρνολντ, Westminster A. Constable & Co. Λονδίνο, 1986, σελ 80.

πολιτικών και κοινωνικοοικονομικών προβλημάτων που
μαστιίζουν την ανθρωπότητα σήμερα.

Η Παρανόηση Ότι τα Εγκόσμια Οφέλη Ήταν ο Στόχος των Ισλαμικών Κατακτήσεων

Μια τρίτη και σχετική κατηγορία είναι πως οι ταχείες Ισλαμικές κατακτήσεις, που κατέπληξαν το γνωστό τότε κόσμο, έγιναν με μόνο πρωταρχικό σκοπό τα λάφυρα των πολέμων, τις εγκόσμιες απολαύσεις, τη φήμη και τη δόξα.

Ας παρουσιάσουμε κάποια στοιχεία για τη βιογραφία του Προφήτη (ﷺ) και για τις Ισλαμικές αρχές από την ιστορική πλευρά τους. Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ), στο ξεκίνημα της αποστολής του, πλησιάστηκε από το λαό του με όλους τους δυνατούς τρόπους και όλα τα δυνατά μέσα, για να κάνει πίσω και να εγκαταλείψει το Κάλεσμά του προς το Ισλάμ, πέρα από τις υπόλοιπες προαναφερθείσες προσπάθειές τους, μέσω ανοιχτών διωγμών και καταπιέσεων, να διακόψουν την αποστολή του. Οι ηγέτες των Κουράις έκαναν την εξής προσφορά στον Προφήτη (ﷺ): **«Αν επιθυμεί κτήματα και κυριαρχία στην Αραβική Χερσόνησο, τον βεβαιώνουν πως θα τα έχει. Αν επιθυμεί γάμο, του, προσφέρουν, χωρίς καμία υποχρέωση, να παντρευτεί την πιο όμορφη παρθένα της Αραβικής Χερσονήσου. Αν επιθυμεί πλούτο, θα του προσφέρουν τεράστιο πλούτο, τον οποίο κανείς δεν είχε ονειρευτεί ποτέ στην Αραβική Χερσόνησο. Αλλά θα πρέπει να σταματήσει το Κάλεσμά του προς το Ισλάμ.»** Οι Άραβες αρχηγοί των Κουράις έκαναν όλες αυτές τις προσφορές με τον όρο να σταματούσε να καλεί στη θρησκεία του Ισλάμ και να έπαυε να επικρίνει και να εκθέτει ως ανόητες τις παγανιστικές πίστεις και προκαταλήψεις τους. Η απλή, ευθεία και ειλικρινής απάντηση σε όλες τις δελεαστικές και επικερδείς προσφορές τους ήταν μια πλήρης και τελεσίδικη απόρριψη. Ακολουθεί μια διάσημη αφήγηση των λόγων του Προφήτη (ﷺ):

«Στ' αλήθεια, δεν θα σταματήσω το Κάλεσμά μου, μέχρι να καταφέρετε να ανάβετε για μένα μια φλόγα από τον ήλιο!!»

10

Αν ήταν ο στόχος του Προφήτη (ﷺ) από το Κάλεσμά του να αποκτήσει εγκόσμια αγαθά, τότε θα δεχόταν όλες αυτές τις προσφορές, οι οποίες αποτελούν όνειρο για κάθε άνθρωπο!! Επίσης όταν ο Προφήτης (ﷺ) έστειλε επιστολές στους επιφανείς βασιλείς, κυβερνήτες και διοικητές των γειτονικών χωρών, για να τους καλέσει στο Ισλάμ, καθίσταται σαφές ότι οι επιστολές του δεν έχουν καμία σχέση με το ό,τι έχουν από θέσεις εξουσίας, ή με τις περιουσίες τους, και ότι το μόνο θέμα του ήταν να τους καλέσει στο Ισλάμ.

Για παράδειγμα, το ακόλουθο διάσημο γράμμα στον Ηράκλειο, Αυτοκράτορα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, είχε ως εξής:

«Εις το όνομα του Αλλάχ, του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου.

Από τον Μωχάμμαντ, τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, στον Ηράκλειο, το Μεγάλο Αυτοκράτορα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.¹¹ Ας είναι η ειρήνη σε αυτόν που ακολουθεί την καθοδήγηση του Αλλάχ. Εν συνεχεία, σε καλώ στο Ισλάμ. Δέξου το Ισλάμ και θα είσαι απελευθερωμένος από τις αμαρτίες σου και την τιμωρία του Αλλάχ στη Μέλλουσα Ζωή. Δέξου το Ισλάμ και ο Αλλάχ θα σου δώσει την αμοιβή σου εις διπλούν (πρώτον επειδή ασπάστηκες το Ισλάμ και δεύτερον επειδή πολλοί υπήκοοί σου θα το ασπαστούν αν το κάνεις και εσύ). Αν αποκηρύξεις το Μήνυμα του Αλλάχ, θα φέρεις την αμαρτία για αυτό που συνέβη σε όλους τους

¹⁰ Ασ-Σίλσιλα Ασ-Σαχίχα, 1/194.

¹¹ Ήταν ο Αυτοκράτορας της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας [610-641] που κατέκτησε τη Συρία, την Παλαιστίνη, και την Αίγυπτο από την Περσία [613-628]

Αρειανιστές¹². «Πες: ‘Ω! Λαέ της Βίβλου! Ελάτε να συμφωνήσουμε σε έναν Δίκαιο Λόγο ανάμεσά μας, ώστε να μη λατρεύουμε παρά μόνο τον Αλλάχ. Και να μην αποδίδουμε εταιίρους σ’ Εκείνον, κι ας μη λάβουμε κανέναν ανάμεσά μας ως Κύριο, εκτός απ’ τον Αλλάχ.’ Αν όμως αρνηθούν, τότε να πείτε: ‘Να είστε μάρτυρες, ότι εμείς είμαστε Μουσουλμάνοι (υποτασσόμαστε στη Θεία Βούληση).» (3:64)»

(Αλ-Μπουχάρι & Μόσλεμ)

Ο Άνας (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ’ αυτού) ανέφερε ότι:

«Στον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (ﷺ) δεν του ζητιόταν ποτέ να δώσει ανταμοιβή σε κάποιον για να αποδεχτεί το Ισλάμ, χωρίς αυτός να του την δώσει. Κάποτε, ένας άνδρας ήρθε και του ζήτησε κάτι αν αποδεχόταν το Ισλάμ. Ο Προφήτης (ﷺ) του προσέφερε (από το Ισλαμικό Ταμείο) ένα κοπάδι προβάτων που έβοσκαν σε μια κοιλάδα ανάμεσα σε δύο βουνά (στη Μεδίνα). Έτσι, αυτός ο άνδρας επέστρεψε στο λαό του και είπε, Ω, Λαέ μου! Αποδεχτείτε το Ισλάμ, καθώς ο Μωχάμμαντ (ﷺ) δίνει σαν να μην φοβάται καθόλου τη φτώχεια. [Τότε ολόκληρη η φυλή αυτού του άνδρα αποδέχτηκε το Ισλάμ]. Ο Άνας συνέχισε σε αυτήν την αναφορά λέγοντας: «Όταν ένας άνθρωπος αποδεχόταν το Ισλάμ μόνο για υλιστικά κέρδη, τότε αμέσως μόλις ασπαζόταν το Ισλάμ (και ένιωθε τη γλυκύτητα του), το Ισλάμ γινόταν πιο αγαπητό στην καρδιά του, περισσότερο από ολόκληρο τον κόσμο και την περιουσία του κόσμου.»

(Αλ-Μπουχάρι & Μόσλεμ)

Κάποτε ο Όμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ επισκέφτηκε τον Προφήτη (ﷺ), κοιτούσε σε όλο το δωμάτιο και δεν βρήκε παρά μόνο ένα χαλί από λυγαριά πάνω στο οποίο ήταν ξαπλωμένος ο Προφήτης (ﷺ) έχοντας σημάδια στα πλευρά του από αυτό, και δεν υπήρχε

¹² Αρειος, Αρειανισμός.

στο σπίτι του από φαγητό παρά μόνο μια λαμαρίνα με κριθάρι και δίπλα της ένας ασκός νερού κρεμασμένος σ' έναν πάσσαλο. Αυτή ήταν η περιουσία του Προφήτη (ﷺ) την ημέρα που η μισή Αραβική χερσόνησος ήταν υπό την κατοχή του. Όταν ο Όμαρ είδε αυτό δεν μπορούσε να συγκρατήσει τα δάκρυα του, τότε ο Προφήτης (ﷺ) τον ρώτησε:

«Γιατί κλαις Όμαρ;» του απάντησε: «Πώς να μην κλαίω, αφού ο Καίσαρας και ο Χοσρόης απολαμβάνουν όλα τα αγαθά αυτού του κόσμου, ενώ ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) δεν έχει παρά μόνο αυτά που βλέπω;» Τότε ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) του είπε: «Μα δεν αρκεί ότι αυτοί έχουν την εγκόσμια ζωή και εμείς θα έχουμε τη Μέλλουσα Ζωή;»

(Αλ-Μπουχάρι & Μόσλεμ)

Ας εξετάσουμε επίσης την ποσότητα της περιουσίας που άφησε ως κληρονομιά ο Προφήτης (ﷺ) μετά το θάνατό του. Ο Άμπ μπιν αλ-Χάριθ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) ανέφερε:

«Ο Προφήτης (ﷺ) κατά το θάνατό του δεν άφησε ούτε ντίρχαμ, ούτε δηνάριο (ονομασίες χρημάτων), ούτε δούλο, υπηρέτρια ή οτιδήποτε άλλο, παρά ένα λευκό μουλάρι, το όπλο του, και ένα κομμάτι γης που είχε ορίσει ως ελεημοσύνη για τους Μουσουλμάνους.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Η Αϊσα (η ευαρέσταση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε:

«Ο Προφήτης (ﷺ) πέθανε ενώ η ασπίδα του ήταν ως παρακαταθήκη σ' έναν Εβραίο, για 30 λαμαρίνες κριθαριού (για τη σίτιση της οικογένειάς του).»

(Αλ-Μπουχάρι)

Πώς μπορεί, λοιπόν, ένας λογικός άνθρωπος να κατηγορεί έναν άνδρα σαν τον Προφήτη Μωχάμαντ (ﷺ) ότι ήταν παθιασμένος

με υλιστικά κέρδη και αποκτήματα, ή με το εφήμερο κύρος και τη δόξα;

Οι σύντροφοι του Προφήτη (ﷺ) και οι ακόλουθοί του στην αλήθεια, δείχνουν με το δικό τους παράδειγμα στην αρετή, τη δικαιοσύνη και τον ασκητικό τρόπο ζωής, ότι δεν επεδίωκαν τις εγκόσμιες κτήσεις και τις πρόσκαιρες απολαύσεις αυτής της ζωής.

Κατά τη διάρκεια της μάχης του Ούχουντ, ο Προφήτης (ﷺ) ενθάρρυνε τους Μουσουλμάνους λέγοντας:

«Σηκωθείτε (δηλ. πολεμήστε για να υπερασπιστείτε τη θρησκεία σας) για να κερδίσετε τον Παράδεισο που είναι τόσο ευρύχωρος όσο όλοι οι ουρανοί και η γη μαζί!» Ένας άνδρας με το όνομα ‘Ομάρ μπιν αλ-Χομάμ άκουσε τη δήλωση του Προφήτη (ﷺ). Έτσι, έθεσε το εξής ερώτημα στον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (ﷺ): «Ω, Προφήτη του Αλλάχ! Είπες ότι η ανταμοιβή είναι ο Παράδεισος, που είναι τόσο ευρύς όσο οι ουρανοί και η γη μαζί;» Ο Προφήτης (ﷺ) απάντησε θετικά. Τότε ο ‘Ομάρ είπε: Τι τεράστια αμοιβή είναι! Τι τεράστια αμοιβή είναι! Ο Προφήτης (ﷺ) τον ρώτησε: «Τι σε έκανε να πεις αυτό που είπες;» Ο ‘Ομάρ απάντησε: «Ω, Προφήτη του Αλλάχ! Το είπα ελπίζοντας να γίνω ένας από τους κατοίκους αυτού του Παραδείσου!» Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Είσαι ένας από τους κατοίκους αυτού του Παραδείσου!» Μόλις άκουσε αυτά τα λόγια από τον Προφήτη (ﷺ), ο ‘Ομάρ έβγαλε μερικούς χουρμάδες από την τσάντα του για να φάει, και έπειτα είπε: «Μα τον Αλλάχ! Αν ζήσω για να τελειώσω να φάω αυτούς τους χουρμάδες, θα είναι μια πολύ μεγάλη ζωή!» Έτσι πέταξε τους χουρμάδες και έσπευσε να πολεμήσει τους εχθρούς του Ισλάμ με όλη του τη δύναμη, μέχρι που σκοτώθηκε.»

(Μόσλεμ)

Ο Σαντάντ μπιν Αλ-Χάντι (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) ανέφερε ότι ένας Βεδουίνος ήρθε στον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (ﷺ) και πίστεψε στο Ισλάμ. Έπειτα είπε στον Προφήτη (ﷺ):

«Θέλω να μεταναστεύσω μαζί σου.» Έτσι, ο Προφήτης (ﷺ) ζήτησε από τους Μουσουλμάνους να προσέχουν το Βεδουίνο, [πράγμα που έκαναν]. Έπειτα έγινε μάχη μεταξύ των Μουσουλμάνων και των ειδωλολατρών, και ως αποτέλεσμα κέρδισαν οι Μουσουλμάνοι μερικά λάφυρα πολέμου. Ο Προφήτης (ﷺ) διένειμε τα λάφυρα ανάμεσα στους Συντρόφους του, και έδωσε ένα μερίδιο στο Βεδουίνο λόγω της συμμετοχής του στη μάχη. Ο Βεδουίνος ρώτησε, «Για ποιο λόγο είναι αυτό;» Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Αυτό είναι ένα μερίδιο από τα λάφυρα για τη συμμετοχή σου στη μάχη.» Ο Βεδουίνος είπε, «Δεν σου έδωσα όρκο υποταγής για επίγεια κέρδη. Στην πραγματικότητα, σε ακολούθησα και ασπάστηκα το Ισλάμ με την ελπίδα ότι ένα βέλος των εχθρών θα διαπερνούσε το λαιμό μου, έπειτα θα πέθαινα, και έπειτα θα εισερχόμουν στον Παράδεισο.» Ο Προφήτης (ﷺ) σχολίασε τη δήλωση του Βεδουίνου, «Αν είσαι ειλικρινής με τον Αλλάχ, σίγουρα ο Αλλάχ θα εκπληρώσει την επιθυμία σου.» Αργότερα, διεξήχθη μία μάχη και ο Βεδουίνος βρέθηκε νεκρός με ένα βέλος στο λαιμό του. Μεταφέρθηκε μπροστά στον Προφήτη (ﷺ). Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) ρώτησε, «Δεν είναι ο ίδιος Βεδουίνος;» Οι άνθρωποι απάντησαν καταφατικά. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Στ' αλήθεια, ήταν ειλικρινής με τον Αλλάχ. Συνεπώς, ο Αλλάχ, ο Ύψιστος είναι Ειλικρινής μαζί του.» Ο Προφήτης (ﷺ) έδωσε τον μανδύα του για να χρησιμοποιηθεί ως σάβανο για το μάρτυρα Βεδουίνο. Η κηδεία επισπεύτηκε και προσέφεραν μια επικήδεια προσευχή, και ο Προφήτης (ﷺ) είπε κατά την προσευχή του: «Ω, Αλλάχ! Αυτός ο δούλος Σου, μετανάστευσε για χάρη Σου. Σκοτώθηκε ως μάρτυρας. Είμαι μάρτυρας για αυτό.»»

(Αν-Νασά'ι)

Αυτό το περιστατικό αποτελεί μαρτυρία για αυτόν τον άνδρα και τους ομοίους του, που αρνήθηκαν να δεχτούν το μερίδιο από τα λάφυρα πολέμου που δικαιούνταν, αναζητώντας απόλυτη ειλικρίνεια στην επιθυμία τους για ανταμοιβή από τον Αλλάχ και μόνο.

Ο Όμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού), ο γνωστός ορθά καθοδηγημένος Χαλίφης και Σύντροφος του Προφήτη (ﷺ), του οποίου οι κατακτήσεις έφτασαν σε απέραντες περιοχές στον γνωστό κόσμο, συμπεριλαμβανομένων και της Ρωμαϊκής και Περσικής αυτοκρατορίας, άκουσε το στομάχι του να γουργουρίζει λόγω της έλλειψης επαρκούς διατροφής. Μόλις άκουσε αυτόν τον ήχο από το στομάχι του, ο Όμαρ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) αναφώνησε, **«Ω, στομάχι μου, γουργούριζε ή μη γουργουρίζεις! Μα τον Αλλάχ! Δεν θα χορτάσεις μέχρι όλοι οι Μουσουλμάνοι να χορτάσουν!!»**

(Ιμπν Αλ-Τζάουζι στην βιογραφία του Όμαρ)

Το πραγματικό κίνητρο πίσω από τις κατακτήσεις, ήταν το κάλεσμα των ανθρώπων στο Λόγο του Αλλάχ και στη θρησκεία του Ισλάμ, πράγμα που αποδεικνύεται από το γεγονός ότι στους κατεκτημένους λαούς δινόταν η ελευθερία επιλογής για την αποδοχή του Ισλάμ ως θρησκεία και τρόπο ζωής, και αν το έκαναν, τότε θα γινόντουσαν δικαιούχοι όλων των δικαιωμάτων των υπόλοιπων Μουσουλμάνων. Αυτή η ισότιμη και καθολική προσέγγιση ήταν άγνωστη στον τότε κόσμο, που ήταν χτισμένος πάνω σε φυλετικές και εθνικές αυτοκρατορίες, όπου μερικοί ήταν προνομιούχοι ευγενείς και οι υπόλοιποι πολίτες δεύτερης κατηγορίας στην καλύτερη περίπτωση, και πιθανότατα υπηρέτες, δούλοι και δουλοπάροικοι των φεουδαρχών. Αν οι κατεκτημένοι άνθρωποι απέρριπταν το Ισλάμ και παρέμεναν στη θρησκεία τους, αλλά δεν κήρυτταν πόλεμο εναντίον των

Μουσουλμάνων, απαιτούνταν να καταβάλουν το *Τζίζβα* (Κεφαλικό Φόρο), ένα ασήμαντο συμβολικό ποσό φόρου με αντάλλαγμα την προστασία της ζωής τους, της περιουσίας και του πλούτου τους, που θα εξασφαλιζόταν από το Μουσουλμανικό Κράτος. Επιπλέον, όσοι κατέβαλλαν τον κεφαλικό φόρο απολάμβαναν όλες τις δημόσιες διευκολύνσεις που παρέχονταν και διατηρούνταν από το Μουσουλμανικό Κράτος, και δεν απαιτούνταν να πληρώσουν κανέναν επιπλέον φόρο, ενώ οι Μουσουλμάνοι, αντίθετα, απαιτούνταν να καταβάλουν τη *Ζακά* (υποχρεωτική ελεημοσύνη από τη συσσωρευμένη περιουσία, το άθροισμα του 2.5% των ετήσιων συσσωρευμένων πόρων ή μίας συγκεκριμένης ποσότητας αγροτικής και γεωργικής παραγωγής). Η *Ζακά* συχνά ξεπερνά κατά πολύ το ποσό του κεφαλικού φόρου ετησίως. Αν οι μη Μουσουλμάνοι μιας κατεκτημένης περιοχής αρνηθούν να δεχτούν και τις δύο αυτές επιλογές, και επιλέξουν να παραμείνουν σε εμπόλεμη κατάσταση, θα κηρυχθεί εναντίον τους πόλεμος προκειμένου να παραδοθεί το Μήνυμα του Ισλάμ σε όλους γενικά τους ανθρώπους. Ο ουσιαστικός λόγος για αυτό είναι το γεγονός ότι κάποιοι κάτοικοι των μη Ισλαμικών χωρών, μπορεί να ασπαστούν το Ισλάμ αν μάθουν τις αρχές και την αποστολή του, αλλά υπάρχουν τύραννοι που εμποδίζουν τους ανθρώπους από το να μάθουν για τη θρησκεία του Αλλάχ. Για αυτόν τον ουσιαστικό και ευγενή σκοπό, ο Αλλάχ γνωρίζει καλύτερα, το Ισλάμ επιβάλλει στους Μουσουλμάνους τη διεξαγωγή πολέμου με στόχο την παράδοση του Μηνύματος του Αλλάχ στους μη Μουσουλμάνους.

Θα πρέπει να ξέρουμε επίσης ότι η *Τζίζβα* αφορά μόνο τους μη Μουσουλμάνους που είχαν εισόδημα, ενώ οι υπόλοιπες τάξεις μη Μουσουλμάνων, - δηλαδή οι άποροι, οι ενδεείς, τα παιδιά, οι γυναίκες, οι μοναχοί, οι ιερείς, οι ραβίνοι, οι μόνιμα ανάπηροι, και οι τυφλοί – εξαιρούνταν εντελώς από την καταβολή αυτού του κεφαλικού φόρου, και η προστασία, οι ανάγκες και η γενική

ευημερία τους αναλαμβάνονταν από το Ισλαμικό Ταμείο χωρίς κανένα κόστος.

Κάποτε ο Όμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) περπατούσε στο δρόμο και είδε έναν ηλικιωμένο Εβραίο να ζητιανεύει. Ο Όμαρ τον ρώτησε:

«Τι συμβαίνει με σένα;» Ο Εβραίος του είπε: «Εγώ είμαι Εβραίος και ζητιανεύω για να πληρώσω τη *Τζίζβα*.» Τότε ο Όμαρ του είπε: «Μα τον Αλλάχ δεν ήμασταν δίκαιοι απέναντί σου! Πήραμε από σένα *Τζίζβα*, όταν ήσουν νέος και ικανός, και τώρα σε ξεχάσαμε (δηλ. δεν σου παρέχουμε την κατάλληλη κοινωνική φροντίδα και πρόνοια) που είσαι ηλικιωμένος (και ανάπηρος)! Μα τον Αλλάχ, θα σου δώσω χρήματα από το Ισλαμικό ταμείο.»

(Ιμπν Αλ-Κάϊεμ στο *Αχκάμ Αχλ Αδ-Δίμμα*, Ασ-Σιούτι, και ιμπν Ζανγκοέχ)

Η Λις Λικτεστάντερ, μία Γερμανίδα λόγιος, στο βιβλίο της με τίτλο «Το Ισλάμ και η Σύγχρονη Εποχή», αναφέρει ¹³:

«Η επιλογή που δόθηκε στο λαό της Περσίας και της Ρώμης, ή της Δύσης, κατά την περίοδο εξάπλωσης του Ισλάμ, δεν ήταν είτε να πεθάνουν από το ξίφος, είτε να δεχτούν το Ισλάμ. Στην πραγματικότητα, η επιλογή ήταν είτε να αποδεχτούν το Ισλάμ ως τρόπο ζωής, είτε να καταβάλουν τη *Τζίζβα* (με αντάλλαγμα προστασία). Αυτό αποτελεί ένα αξιόπεινο σχέδιο που εφαρμόστηκε αργότερα στην Αγγλία, κατά τη διάρκεια της βασιλείας της Βασίλισσας Ελισάβετ.»

Ένας από τους σημαντικότερους στρατηγούς στο Ισλάμ, συγκεκριμένα ο Χάλιντ μπιν Αλ-Ουαλίντ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού), ο πιο γνωστός και επιτυχημένος στρατηγός

¹³ «Το Ισλάμ και η Σύγχρονη Εποχή», σελ. 67, Βλ. επίσης, Άχμαντ Σαλάμπι, «Συγκριτικές Θρησκευτικές Σπουδές», τόμ. 3, σελ. 174.

των πρώτων Μουσουλμάνων, πέθανε έχοντας στην κατοχή του μόνο ένα άλογο, ένα σπαθί, και έναν υπηρέτη. Πού μπορεί να βρει κανείς κάποιο ίχνος υλιστικής ζωής στην κληρονομιά ενός τόσο σπουδαίου Μουσουλμάνου στρατηγού και πολεμιστή;

Τα βιβλία της Ισλαμικής ιστορίας είναι γεμάτα από αναρίθμητες αφηγήσεις ανδρών τόσο υψηλής αξίας, που επιβεβαιώνουν ότι τα επίγεια κέρδη δεν ήταν ο στόχος των πρώτων Μουσουλμάνων, αντίθετα, ήλπιζαν για την ανταμοιβή από τον Αλλάχ, τον Πιο Γενναιόδωρο, για την ειλικρίνειά τους στο κάλεσμα στο Ισλάμ, τη θεία θρησκεία της καθοδήγησης, όπως είτε ο Προφήτης (ﷺ):

«Αν ο Αλλάχ καθοδηγήσει στο Ισλάμ μέσω εσένα έναν άνθρωπο, είναι καλύτερο για σένα από το να αποκτήσεις κόκκινες καμήλες (δηλ. το περιουσιακό στοιχείο με την μεγαλύτερη αξία ανάμεσα στους Άραβες παλιά).»

(Αλ-Μπουχάρι & Μόσλεμ)

Υπάρχουν πολλοί από τους πρώτους Μουσουλμάνους που έχασαν ολόκληρη την περιουσία τους λόγω του ασπασμού τους του Ισλάμ, επειδή είτε οι οικογένειές τους ήταν πολύ θυμωμένες για τον ασπασμό τους του Ισλάμ, και έτσι τους απέκλειαν από τις περιουσίες τους, είτε οι περιουσίες τους κατασχέθηκαν κατά τη μετανάστευσή τους στη Μεδίνα. Άλλοι Μουσουλμάνοι αφιερώθηκαν τόσο στο έργο της Ισλαμικής διάδοσης, που αφιέρωσαν μαζί και το χρόνο και την περιουσία τους σ' αυτήν τη δραστηριότητα. Για να παραθέσουμε ένα παράδειγμα, στη μεγάλη και καθοριστική μάχη του Ναχαουάντ, ένας σύντροφος του Προφήτη (ﷺ) με το όνομα Αν-Νου'μάν μπιν Μούκριν προσέφερε την ακόλουθη επίκληση: «Ω, Αλλάχ! Τίμησε και υποστήριξε τη Θεία θρησκεία Σου, και υποστήριξε με νίκη τους δούλους Σου. Ω, Αλλάχ! Είθε να είμαι εγώ ο πρώτος που θα μαρτυρήσει στη μάχη. Ω, Αλλάχ! Χάρισε στα μάτια μου την αληθινή ευχαρίστηση να δω την καλύτερη νίκη που προσφέρει

τιμή και αξιοπρέπεια στο Ισλάμ. Ω, άνθρωποι! Πείτε Αμήν, ίσως ο Αλλάχ να σας ελεήσει.»

Βλέπετε καμία υλιστική απληστία ή επιθυμία για προσωπική δόξα στην επίκλησή του; Ο κύριος στόχος είναι σίγουρα η αναζήτηση Ευαρέστησης από τον Αλλάχ και η ειλικρινής ευχή να προσκληθούν κι άλλοι ώστε να αποδεχθούν το Ισλάμ για δικό τους όφελος.

Ο Κυβερνήτης της Αιγύπτου, ο Σύρος πατριάρχης της Αλεξάνδρειας, έστειλε το μήνυμά του στο Μουσουλμάνο Στρατηγό, ‘Αμρ ιμπν Αλ-‘Ας (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ’ αυτού), ο οποίος πολιορκούσε το φρούριο της Βαβυλώνας στο Κάιρο της Αιγύπτου. Όταν οι αγγελιαφόροι του Σύρου επέστρεψαν του είπαν, «Στ’ αλήθεια, είδαμε ανθρώπους (Μουσουλμάνους) που προτιμούν να είναι μετριοπαθείς και ταπεινοί, παρά περήφανοι και αλαζόνες. Δεν τους ενδιαφέρουν τα εγκόσμια κέρδη και αποκτήματα. Κάθονται στο έδαφος, και οι ηγέτες τους κάθονται σα να είναι ίσοι με αυτούς. Κανείς δε θα μπορούσε να διακρίνει ανάμεσα στον ηγέτη και τον ακόλουθο, τον αφέντη και το δούλο.»

Δίκαιη Θεωρία και Εφαρμογή του Πολέμου στο Ισλάμ

Το Ισλάμ, όπως εξηγήσαμε και νωρίτερα, αποτελεί μία Θεία θρησκεία υποταγής στον Αλλάχ και την αποκαλυμμένη καθοδήγηση Του για τον άνθρωπο, που αναζητά την ειρήνη και διδάσκει το έλεος. Παρόλο που το Ισλάμ απαιτεί ειρηνική αλληλεπίδραση με όλους τους ανθρώπους, όλων των χωρών, η πολεμική εμπλοκή μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να καταστεί αναγκαία ως τελική θεραπεία. Ο Αλλάχ έχει περιορίσει την εφαρμογή πολέμου σε πέντε περιπτώσεις. Σύμφωνα με την Ισλαμική ορολογία δεν αποκαλείται πόλεμος, αλλά «*Τζιχάντ*», που σημαίνει το να αγωνίζεται κανείς και να καταβάλει τη μέγιστη προσπάθεια για χάρη του Αλλάχ. Η ουσιώδης διαφορά ανάμεσα στον πόλεμο και το *Τζιχάντ* είναι ότι επιδίωξη του *Τζιχάντ* είναι το να αμυνθούν οι Μουσουλμάνοι και να επιτραπεί το δικαίωμά τους να παραδώσουν την Ισλαμική πρόσκληση στο Ισλάμ, και να εξαπλώσουν το παγκόσμιο Μήνυμα του Θεού Λόγου του Αλλάχ, του Ύψιστου και Παντοδύναμου. Όσο για τον πόλεμο, μπορεί να γίνεται για άμυνα σε περίπτωση επίθεσης, που αποτελεί νόμιμο λόγο υπό συγκεκριμένες συνθήκες, αλλά σε ευρύ και γενικό ιστορικό πλαίσιο, κηρύσσεται συχνότερα για λόγους επίθεσης και για άδικη προσωπική και εθνική «βεντέτα», για την εξάπλωση αυτοκρατοριών και αποικιών ή για την ηγεμονία, τον έλεγχο, την εκμετάλλευση, τη λεηλασία και την κλοπή υλικού και ανθρώπινου δυναμικού, ή απλά για φήμη, δόξα και λόγω υπεροψίας. Το Ισλάμ δε συγχωρεί κανέναν από τους πολεμικούς στόχους και τους παραπάνω σκοπούς, και τους θεωρεί όλους παράνομους και άξιους δίκαιων αντιποίνων. Υπάρχουν μόνο πέντε νόμιμοι λόγοι για *Τζιχάντ*, και αυτοί είναι οι εξής:

1. Άμυνα ενάντια σε επιθέσεις κατά της ζωής, της περιουσίας, του πλούτου, και της τιμής των Μουσουλμανικών εθνών και των εθνικών συνόρων. Αυτό βασίζεται στο εδάφιο που αποκαλύφθηκε στο Κοράνιο:

«Και να πολεμάτε στο δρόμο του Αλλάχ εκείνους που σας πολεμούν, αλλά μην ξεπερνάτε τα όρια σας (δηλ. να μη σκοτώνετε άμαχους πολίτες, γυναίκες, παιδιά, δέντρα, ζώα κλπ.) [ή μην είστε εσείς αυτοί που επιτίθενται πρώτοι], γιατί ο Αλλάχ δεν αγαπάει τους επιτιθέμενους.» (2:190)

Βασίζεται επίσης στο Χαντίθ του Αγγελιαφόρου του Αλλάχ (ﷺ), ο οποίος είπε:

«Όποιος σκοτώνεται, ενώ προσπαθεί να προστατέψει τη περιουσία του, είναι μάρτυρας. Όποιος σκοτώνεται, ενώ προσπαθεί να προστατέψει την οικογένειά του, είναι μάρτυρας. Όποιος σκοτώνεται, ενώ προσπαθεί να προστατέψει τη θρησκεία του, είναι μάρτυρας. Και όποιος σκοτώνεται, ενώ προσπαθεί να προστατέψει τον εαυτό του, είναι μάρτυρας.»

(Ατ-Τίρμιδεϊ)

2. Άμυνα ενάντια στην καταπίεση ή ενάντια σ' αυτούς που βοηθούν στην καταπίεση των αδυνάμων και των ανυπεράσπιστων. Το *Τζιχάντ* έχει έναν καθαρά υποχρεωτικό ανθρωπιστικό στόχο. Ο Αλλάχ, ο Μεγαλοπρεπής, αναφέρει στο Κοράνιο:

«Και πώς να μην πολεμάτε στο Δρόμο του Αλλάχ, και για (να υποστηρίζετε) τους αδύναμους (τους κακομεταχειριζόμενους, και τους καταπιεσμένους) ανάμεσα στους άνδρες, τις γυναίκες και τα παιδιά, των οποίων η κραυγή είναι: «Κυρία μας! Σώσε μας από αυτήν την πόλη, της οποίας οι κάτοικοι είναι άδικοι· και ανάδειξε για μας από Σένα κάποιον

κηδεμόνα και ανάδειξε για μας από Σένα κάποιον υποστηρικτή!»» (4:75)

3. Ως αντίποινα στις παραβιάσεις ανακωχών και συνθηκών. Αυτό βασιζεται στο εδάφιο του Κορανίου:

«Μα αν παραβούν τους όρκους τους μετά τη συνθήκη τους, και επιτεθούν στην θρησκεία σας δυσφημίζοντας και διαψεύδοντάς την, τότε πολεμήστε τους ηγέτες της απιστίας (τους αρχηγούς των ειδωλολατρών στη Μέκκα) –γιατί στ’ αλήθεια, οι όρκοι τους δεν είναι τίποτα γι’ αυτούς- ώστε να σταματήσουν (τις κακές πράξεις τους). * Μα δε θα πολεμήσετε έναν λαό που έχουν παραβεί τους όρκους τους, και σκόπευαν να εξορίσουν τον Αγγελιαφόρο, και σας επιτέθηκαν πρώτοι; Τους φοβάστε; Τον Αλλάχ θα έπρεπε να φοβάστε περισσότερο αν είστε αληθινά πιστοί!» (9:12-13)

4. Πειθαρχικά μέτρα κατά των Μουσουλμάνων, από εκείνους που επιτίθενται και αρχίζουν εχθροπραξίες χωρίς κάποιον δίκαιο λόγο, και συνεχίζουν επίμονα στο μονοπάτι της επίθεσης, όπως αναφέρει ο Αλλάχ ο Παντοδύναμος:

«Αν δύο παρατάξεις (ή ομάδες) ανάμεσα στους πιστούς μάχονται, τότε συμφιλιώστε τους, αλλά αν μια απ’ αυτές επιτεθεί άδικα εναντίον μίας άλλης (και αρνηθεί το συμβιβασμό για συμφιλίωση), τότε πολεμήστε εναντίον αυτής που επιτίθεται, μέχρι να επιστρέψει στην εντολή του Αλλάχ· έπειτα, αν επιστρέψει, να τις συμφιλιώσετε δίκαια, και να είστε δίκαιοι. Στ’ αλήθεια! Ο Αλλάχ αγαπά τους δίκαιους.» (49:9)

Αυτό το είδος τζιχάντ αποδεικνύει ότι ο σκοπός του τζιχάντ είναι πάντα ο νόμος και η δικαιοσύνη, αφού διεξάγεται ακόμη και κατά των Μουσουλμάνων εγκληματιών.

5. Άμυνα ενάντια οποιασδήποτε επίθεσης κατά της θρησκείας, και καταπολέμηση αυτού που εμποδίζει να φτάσει

στους ανθρώπους το Κάλεσμα του Ισλάμ, ή βασανίζει τους ανθρώπους, ή αποτρέπει όποιον θέλει να ασπαστεί το Ισλάμ από το να το κάνει. Αυτό επειδή το Κάλεσμα του Ισλάμ είναι διεθνές Κάλεσμα που δεν περιορίζεται μόνο σε κάποιους ανθρώπους, είναι το Κάλεσμα του Αλλάχ που όλοι οι άνθρωποι θα πρέπει να το ακούσουν και να ξέρουν τι περιέχει από καλό, δικαιοσύνη, αγαθότητα, αδελφοσύνη, αγάπη, ισότητα και ειρήνη, μετέπειτα όποιος θέλει να ασπαστεί το Ισλάμ είναι ελεύθερος να το κάνει, και δεν πρέπει κανείς να τον εμποδίσει και να τον αναγκάσει να παραμείνει σε μια άλλη θρησκεία, στην οποία δεν πιστεύει!!! Η αποδοχή του Ισλάμ και η αλλαξοπιστία δεν είναι η αποστολή ή η επιδίωξη των Μουσουλμάνων, καθώς η καθοδήγηση βρίσκεται μόνο στα Χέρια του Αλλάχ, του Πάνσοφου και Ύψιστου.

Αν οποιαδήποτε στιγμή, οι εχθροί του Ισλάμ και οι Μουσουλμάνοι πάψουν τις εχθροπραξίες και τις επιθέσεις και προσφύγουν ή αποδεχτούν τους δίκαιους όρους ειρήνης, οι Μουσουλμάνοι είναι υποχρεωμένοι να σταματήσουν την εμπόλεμη κατάσταση, να αρχίσουν διαπραγματεύσεις, και είναι πλέον παράνομο να συνεχίσουν την πορεία πολέμου εναντίον τους.

Όλα τα υπόλοιπα είδη πολέμου, όπως αναφέρονται παραπάνω, που οδηγούν στην καταστροφή και τη μεγάλη απώλεια ζώων και περιουσιών, απαγορεύονται και κηρύσσονται ως παράνομες και επιθετικές ενέργειες στο Ισλάμ. Οι πόλεμοι που διεξάγονται για αλαζονική επίδειξη δύναμης και φερόμενης ανωτερότητας, καθώς επίσης και αυτοί που υποτίθεται ότι γίνονται ως προληπτικές επιθέσεις, απαγορεύονται επίσης από το Ισλάμ. Όπως λέει ο Αλλάχ, ο Ύψιστος:

«Και να μην είστε σαν αυτούς που βγήκαν απ' τα σπίτια τους αλαζονικά και για επίδειξη, και για να αποτρέψουν (τους ανθρώπους) από το Δρόμο του Αλλάχ. Και ο Αλλάχ

περικλείει με τη Γνώση Του όλα όσα κάνουν (και τίποτε δεν είναι κρυφό από Αυτόν).» (8:47)

Τα Μέτρα και οι Κανόνες του Πολέμου στο Ισλάμ

Παρ' όλο που το Ισλάμ επιτρέπει τον πόλεμο για τους απαραίτητους λόγους που αναφέρονται παραπάνω, έχει θεσπίσει αυστηρούς νόμους και κανόνες για τη διεξαγωγή του, τόσο στους ηγέτες, όσο και στους στρατιώτες, τους «Μουτζαχεντίν», και επιβάλλει σε όλους να τηρούν τους ευγενείς Ισλαμικούς τρόπους και τα ήθη, ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές. Οι Μουσουλμάνοι πολεμιστές επιτρέπεται να πολεμούν μόνο όσους πολεμούν εναντίον τους ή βοηθούν και υποστηρίζουν άλλους πολεμιστές στο πεδίο της μάχης. Όσο για τους ηλικιωμένους, τα παιδιά, τις γυναίκες, τους ασθενείς και τους τραυματίες, τους μοναχούς, και όλους τους αμάχους, όλες αυτές οι κατηγορίες ανθρώπων θεωρούνται άμαχοι, και δεν αποτελούν στόχο, ούτε σκοτώνονται, κακοποιούνται ή έστω ενοχλούνται με κάποιο τρόπο από Μουσουλμάνους πολεμιστές. Απαγορεύεται να σκοτώνεται κάποιος εχθρός στρατιώτης που πολεμά εναντίον των Μουσουλμάνων, αν είναι τραυματισμένος και πεσμένος στο πεδίο της μάχης. Το Ισλάμ απαγορεύει επίσης τον ακρωτηριασμό των πτωμάτων όλων των δολοφονημένων εχθρών. Επιπλέον, το Ισλάμ απαγορεύει τη δολοφονία των ζώων των εχθρών, και την καταστροφή των κτημάτων, των κατοικιών και των υποδομών τους, με εξαίρεση ορισμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτό καθίσταται απαραίτητο για την άμεση μάχη. Επίσης, το Ισλάμ απαγορεύει τη σκόπιμη μόλυνση των πηγών νερού και των πηγαδιών των εχθρών. Θεωρεί ότι όλες οι ενέργειες που αναφέρθηκαν παραπάνω οδηγούν στη διαταραχή της κοινωνίας και στην άσκοπη ταλαιπωρία των κοινών ανθρώπων.

Μερικά από τα πολλά διδάγματα και τις οδηγίες του Προφήτη (ﷺ), προς τους Μουτζαχεντίν, είναι τα εξής:

Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) δήλωσε ότι υπάρχει μία μόνο νόμιμη αιτία για τη διεξαγωγή τζιχάντ. Όταν κάποιος ρώτησε τον Προφήτη (ﷺ):

«Αν ένας άντρας πολεμάει λόγω θάρρους, θυμού για χάρη του έθνους του ή για επίδειξη, θεωρείται οποιαδήποτε αιτία από αυτές για χάρη του Αλλάχ; Τότε ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Αυτός που αγωνίζεται και πολεμά προκειμένου να κάνει το Λόγο του Αλλάχ να είναι ο ανώτερος, είναι αυτός που αγωνίζεται και πολεμά για χάρη του Αλλάχ.»

(Αλ-Μπουχάρι & Μόσλεμ)

Όταν μια γυναίκα βρέθηκε νεκρή σε μία από αυτές τις μάχες, ο Προφήτης (ﷺ) ανέφερε ότι αυτή δεν πολεμούσε και απαγόρευσε τη δολοφονία των γυναικόπαιδων.

(Μόσλεμ)

Έδωσε επίσης τις ακόλουθες οδηγίες:

«Ξεκινήστε τη μάχη σας με το Όνομα του Αλλάχ ενάντια σε αυτούς που δηλώνουν κατάσταση απιστίας στον Αλλάχ. Πολεμήστε εναντίον τους, μην πάρετε από τα λάφυρα πολέμου πριν από την ενδεδειγμένη και νόμιμη διανομή, και μην αθετήσετε τις συμφωνίες ή τους όρκους σας. Μην ακρωτηριάσετε τα σώματα των σκοτωμένων πολεμιστών. Μην σκοτώσετε ένα νεογέννητο μωρό.»

(Μόσλεμ)

Και επίσης είπε:

«Προχωρήστε στο όνομα του Αλλάχ και με την υποστήριξη του Αλλάχ ακολουθώντας τη θρησκεία του Αγγελιαφόρου του Αλλάχ. Μην σκοτώνετε έναν ηλικιωμένο, ούτε ένα παιδί, ούτε μία γυναίκα.»

(Άμπου Νταούντ)

Ο εξέχων σύντροφος, Άμπου Μπακρ Ασ-Σιντίκ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού), ο πρώτος Μουσουλμάνος Χαλίφης του Μουσουλμανικού Κράτους, έδωσε την εξής συμβουλή στο Μουσουλμανικό στρατό, λέγοντας:

«Περιμένετε, να σας δώσω τις ακόλουθες συμβουλές, τις οποίες θα πρέπει να τις ξέρετε απ' έξω: Μην προδίδετε, ούτε να πάρετε από τα λάφυρα πολέμου πριν από την ενδεδειγμένη και νόμιμη διανομή. Μην αθετείτε τους όρκους και τις συμφωνίες με τους εχθρούς σας. Μην ακρωτηριάζετε τα σώματα των σκοτωμένων πολεμιστών. Μην σκοτώνετε παιδιά, ηλικιωμένους, ή γυναίκες. Μην κόβετε, ή καίτε φοίνικες [ή άλλα δένδρα για οποιοδήποτε λόγο]. Μην κόβετε ένα δένδρο που φέρει καρπούς. Μην σφαγιάζετε πρόβατα, αγελάδες ή καμήλες, παρά μόνο για να τραφείτε. Μπορεί να συναντήσετε ανθρώπους που απομονώνονται για λατρεία (δηλ. μοναχούς), αφήστε τους ήσυχους για το σκοπό για τον οποίον απομονώνονται.»

[Αναφέρθηκε από τον Ατ-Τάμπαρι, Τόμος 3, σελ. 226]

Κατά τον ίδιο τρόπο, οι Μουσουλμάνοι πρέπει να κηρύξουν πόλεμο πριν την έναρξη της μάχης. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι Μουσουλμάνοι δεν είναι ούτε προδότες, ούτε ανέντιμοι πολεμιστές. Το Ισλάμ επιβάλλει μερικές από τις καλύτερες ηθικές πολεμικές αρχές στους Μουσουλμάνους στρατιώτες. Το Ισλάμ απαιτεί πλήρη προσκόλληση στη δικαιοσύνη, και καμία καταπίεση στους αντιμαχόμενους εχθρούς.

Ο Όμαρ μπιν Αμπντ Αλ-‘Αζείζ, το έλεος του Αλλάχ σ’ αυτόν, ένας από τους πρώτους Ουμάγιαντ Μουσουλμάνους Χαλίφηδες, προσεγγίστηκε από μια αντιπροσωπεία της πόλης Σαμαρκάντ, που παραπονούνταν για το Μουσουλμάνο ηγέτη, Κουτάμπα, ο οποίος τους αιφνιδίασε με μια αναπάντεχη επίθεση. Ο Χαλίφης έστειλε επιστολή στον κυβερνήτη της περιοχής, διατάζοντάς τον να διορίσει έναν δικαστή για να ερευνήσει το ζήτημα, και αν ο

δικαστής κρίνει ότι οι Μουσουλμάνοι πρέπει να εγκαταλείψουν την πόλη και να φύγουν για οποιαδήποτε παράβαση της εμπιστοσύνης, θα πρέπει να συμμορφωθούν με την απόφαση. Ο Κυβερνήτης της Σαμαρκάντ διόρισε έναν δικαστή εν ονόματι Τζομάι' μπιν Χάντερ Αν-Νάτζι, ο οποίος αποφάνθηκε ότι οι Μουσουλμάνοι έπρεπε να εγκαταλείψουν την πόλη που κατέκτησαν. Ο διοικητής του Μουσουλμανικού στρατού πρέπει πρώτα να κηρύσσει ανοιχτά πόλεμο και μια νόμιμη προκήρυξη, προτού εισβάλει στη γη και εξαπολύσει επίθεση στο λαό της Σαμαρκάντ, δίνοντάς τους την ευκαιρία να προετοιμαστούν για μάχη και να μάθουν τους λόγους της επίθεσης. Ο λαός της Σαμαρκάντ, βλέποντας τη δίκαιη αντιμετώπιση των Μουσουλμάνων, αποφάσισε να μην ξαναρχίσει τις εχθροπραξίες και αποδέχτηκε τους όρους του Ισλαμικού νόμου. [βλ. «Φουτούχ Αλ-Μπουλντάν» Χώρες των Κατακτήσεων, από τον Αλ-Μπαλάδρι, σελ. 428]

Οι Αιχμάλωτοι στο Ισλάμ

Όσον αφορά τους αιχμαλώτους και τους φυλακισμένους, που αποτελούσαν ανέκαθεν ένα ευαίσθητο και διχαστικό θέμα ανάμεσα στις αντιμαχόμενες παρατάξεις, το Ισλάμ απαγορεύει τον εκφοβισμό, τα βασανιστήρια, τον ακρωτηριασμό, ή την πρόκληση πείνας. Πράγματι, η σίτισή τους αποτελεί αρετή, η ανταμοιβή της οποίας ανήκει στον Αλλάχ, καθώς λέει:

«Και δίνουν φαγητό, παρά (την ανάγκη και) την αγάπη τους γι' αυτό, στον Μισκίν (τον ενδεή), στο ορφανό και στον αιχμάλωτο. * (Λέγοντας): «Σας τρέφουμε μόνο για τη Χάρη του Αλλάχ· δεν θέλουμε από σας ούτε αμοιβή, ούτε ευχαριστίες.» (76:8-9)

Ο Άμπου 'Αζίζ μπιν 'Ομάρ, ο αδελφός του Συντρόφου Μόσ'αμπ μπιν 'Ομάρ, λέει:

«Ήμουν αιχμάλωτος κατά τη μάχη Μπαντρ (πριν να γίνει Μουσουλμάνος), και ο Προφήτης (ﷺ) είπε στους Μουσουλμάνους: «Να μεταχειρίζεστε κάλλιστα τους αιχμάλωτους.»

(Ατ-Ταμπαράνι)

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Απελευθερώστε τον αιχμάλωτο, δίνετε φαγητό στον πεινασμένο, και επισκεφτείτε τον άρρωστο.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Όσον Αφορά τους Ηττημένους στο Ισλάμ

Όσο για τους ηττημένους μη Μουσουλμάνους κατοίκους των κατακτημένων χωρών, είτε ήταν Χριστιανοί είτε ήταν Εβραίοι, η ακεραιότητα, η αξιοπρέπεια, η τιμή, ο πλούτος, τα σπίτια και οι περιουσίες τους είναι προστατευμένα από τον Ισλαμικό Νόμο. Οι Μουσουλμάνοι που μπήκαν σε μια μη Ισλαμική χώρα θα πρέπει να διατηρούν τα καλύτερα ήθη και να αντιμετωπίζουν τους μη Μουσουλμάνους με δικαιοσύνη και καλό τρόπο. Αυτό βασίζεται σε πολλά εδάφια και διδάγματα, συμπεριλαμβανομένης της εξής ρήσης του Αλλάχ:

«Εκείνοι (οι Μουσουλμάνοι) που όταν τους δίνουμε δύναμη (κυριαρχία και νίκη εναντίων των εχθρών τους) στη γη, καθιερώνουν τακτική προσευχή, δίνουν (στους φτωχούς) τη Ζακά (ετήσια υποχρεωτική ελεημοσύνη) και διατάζουν το καλό και απαγορεύουν το κακό. Στον Αλλάχ ανήκει η κατάληξη όλων των υποθέσεων (των δημιουργημάτων).»
(22:41)

Επίσης οι μη Μουσουλμάνοι έχουν την ελευθερία να ασκούν τις θρησκευτικές τελετές και προσευχές τους χωρίς ενόχληση, και οι εκκλησίες και οι σταυροί τους είναι προστατευμένοι, και αυτοί θα πρέπει επίσης να σέβονται το δημόσιο γενικό Ισλαμικό νόμο που ρυθμίζει όλα τα δημόσια συμφέροντα μέσα σ' εκείνη τη χώρα.

Ένα από τα καλύτερα αποδεικτικά στοιχεία που αντανακλούν αυτές τις διδασκαλίες είναι το παράδειγμα που έθεσε ο Όμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) ο δεύτερος Μουσουλμάνος χαλίφης του Μουσουλμανικού Κράτους, και κατακτητής της Ρωμαϊκής και Περσικής αυτοκρατορίας, στους κατοίκους της Αιλία στην Ιερουσαλήμ

κατά την είσοδό του ως νικητής. Ο Ατ-Τάμπαρι ανέφερε ότι τους έγγραψε τα εξής:

«Στο Όνομα του Αλλάχ, του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου. Αυτό είναι το συμφωνητικό ασφαλείας που χορηγείται από το δούλο του Αλλάχ, τον Όμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ τον ηγέτη των Μουσουλμάνων, στο λαό της Αιλία. Αυτός, διά τούτου, εγγυάται την ασφάλεια των εαυτών και της περιουσίας τους, των εκκλησιών και των σταυρών τους ... Δεν πρέπει να εξαναγκάζονται να εγκαταλείψουν την πίστη τους, και κανείς από αυτούς δεν πρέπει να υποστεί κακό ή αδικία ...»

Σίγουρα δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να συγκριθεί με αυτό στην ιστορία της ανθρωπότητας. Πιστεύουμε πως αυτή είναι η καλύτερη μορφή ευγένειας, δικαιοσύνης και ανεκτικότητας από την πλευρά του κατακτητή προς τον ηττημένο. Οι περισσότεροι κατακτητές στερούν από τους ηττημένους όλα τα δικαιώματά τους, την ελευθερία και την τιμή τους, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος για μια αξιοπρεπή ζωή, υποτάσσοντας τους ώστε να εργάζονται ως δούλοι ή πολίτες δεύτερης κατηγορίας, και να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των κατακτητών. Ο Όμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) μπορούσε εύκολα να επιβάλει σκληρούς όρους και συνθήκες κατά των ηττημένων Χριστιανών και Εβραίων την εποχή εκείνη, αλλά ακολούθησε τα βήματα του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ) στην γενναιοδωρία και τη μεγαλοψυχία, όταν κατέκτησε τη Μέκκα, ενώ για πολλά χρόνια αντιμετώπιζε την ύπουλη πολεμική τακτική τους κατά την περίοδο της Μεδίνα, και την άσπονδη εκδίωξή τους την περίοδο της Μέκκα κατά την αποστολή του. Αυτή η δικαιοσύνη στόχευε στον ευγενή σκοπό της εξάπλωσης του Λόγου του Αλλάχ, και όχι στην επίτευξη προσωπικού ή εθνικού οφέλους. Αυτά τα παραδείγματα, μεταξύ άλλων, επεξηγούν τη δικαιοσύνη, την ανεκτικότητα, και την ομορφιά του Ισλάμ, της Θεϊκά αποκαλυμμένης θρησκείας του

Αλλάχ, για παγκόσμια και δίκαιη ειρήνη. Οι νόμοι του Αλλάχ, του Παντοδύναμου, πρέπει να ισχύουν για όλους τους ανθρώπους χωρίς καμία εξαίρεση ή διάκριση.

Η Κατάσταση των μη Μουσουλμάνων που Ζουν στο Μουσουλμανικό Κράτος

Οι μη Μουσουλμάνοι που ζουν υπό την κυριαρχία του Μουσουλμανικού Κράτους έχουν απόλυτο δικαίωμα για πλήρη προστασία και σεβασμό απέναντι στα δικαιώματά τους. Δεν επιτρέπεται να τους αδικήσει κανείς, ή να τους στερήσει τα δικαιώματά τους ή να τους ατιμάσει κανείς. Ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος αναφέρει στο Κοράνιο:

«Ο Αλλάχ δεν σας απαγορεύει να συμπεριφέρεστε με καλοσύνη και δίκαια σε εκείνους (τους άπιστους) που δεν πολέμησαν εναντίον σας εξ' αιτίας της θρησκείας (σας), ούτε σας εκδιώξαν από τα σπίτια σας. Στ' αλήθεια ο Αλλάχ αγαπά τους δίκαιους (όσους συμπεριφέρονται με δικαιοσύνη). * Σας απαγορεύει όμως ο Αλλάχ, σχετικά μ' αυτούς που σας πολέμησαν για τη θρησκεία (σας), και σας έχουν εκδιώξει από τα σπίτια σας, και βοήθησαν στην εκδιώξή σας, να τους παίρνετε ως Αουλιά' για σας (φίλους, προστάτες, κηδεμόνες και να στρέφεστε προς αυτούς με αγάπη και βοήθεια, εναντίον των μουσουλμάνων). Και όποιος τους παίρνει ως Αουλιά' (τους παίρνει ως αγαπητούς και βοηθούς εναντίον των μουσουλμάνων), αυτοί είναι οι άδικοι (ανυπάκουοι προς τον Αλλάχ).» (60:8-9)

Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Αυτός που αδικεί έναν Μου'άχιντ (μη Μουσουλμάνος που ζει σε μια Μουσουλμανική χώρα, ή ζει σε μια χώρα που έχει συνθήκη ειρήνης με την Μουσουλμανική χώρα, ή η χώρα του πολεμάει την Μουσουλμανική χώρα αλλά αυτός πήρε το λόγο και υπόσχεση ασφάλειας από κάποιον Μουσουλμάνο ή από το Μουσουλμανικό Κράτος να εισέλθει στην Μουσουλμανική χώρα χωρίς να τον βλάψει κανείς) ή του στερεί κάτι από τα

δικαιώματά του, ή τον προσλάβει και του επιβάλλει κάτι πάνω από τις δυνατότητές του, ή πάρει από αυτόν κάτι χωρίς τη θέλησή του, εγώ θα είμαι ο συνήγορος του Μου'άχιντ εναντίον αυτού που τον αδίκησε την Ημέρα της Κρίσεως.»

(Άμπου Νταούντ)

Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Αυτός που σκοτώνει έναν Μου'άχιντ, δεν θα μυρίσει το άρωμα του Παραδείσου, και το άρωμα του θα βρίσκεται σε απόσταση σαράντα ετών (περπάτημα).»

(Αλ-Μπουχάρι)

Η οικογένεια του 'Αμπντ Αλλάχ μπιν 'Ομαρ έσφαξε ένα πρόβατο. Όταν αργότερα ο 'Αμπντ Αλλάχ ήρθε σπίτι ρώτησε:

«Δώσατε στον Εβραίο γείτονά μας; Δώσατε στον Εβραίο γείτονά μας; Στ' αλήθεια, άκουσα τον Προφήτη (ﷺ) να λέει: «Ο Τζιμπρήλ (Γαβριήλ) συνέχιζε να με παροτρύνει να προσέχω τον γείτονα, μέχρι που νόμιζα ότι θα ορίσει για αυτόν και ένα μέρος από την κληρονομιά μου (ως νόμιμος κληρονόμος).»

(Ατ-Τίρμιδεϊ)

Ο Άνας (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) ανέφερε ότι:

«Ένας έφηβος Εβραίος που υπηρετούσε τον Προφήτη (ﷺ) αρρώστησε, τότε ο Προφήτης (ﷺ) είπε στους Συντρόφους του: «Ελάτε να τον επισκεφτούμε». Όταν έφτασαν βρήκαν τον πατέρα του να κάθεται κοντά το κεφάλι του, τότε ο Προφήτης (ﷺ) είπε στον έφηβο: «Πες Λα ιλάχα ιλ-λα Αλλάχ (δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ) ώστε να μεσολαβήσω μέσω αυτής της φράσης για σένα κατά την Ημέρα της Ανάστασης!» Τότε ο έφηβος κοίταξε στον πατέρα του, και ο πατέρας του τού είπε: «Κάνε αυτό που σου είπε ο Άμπου Αλ-Κάσιμ (δηλ. ο Προφήτης

(ﷺ))». Ο έφηβος είπε: «Άσχαντο αλ-λά ιλάχα ίλ-λα Αλλάχ, ουά άσχαντο άν-να Μωχάμμανταν ρασούλου Αλλάχ (μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ, και μαρτυρώ ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ)». Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Δόξα στον Αλλάχ, που τον έσωσε από τη Φωτιά.»»

(Σαχίχ ιμπν Χιμπάν)

Οι Ισλαμικές Αρχές Διατάσσουν το Έλεος και Καταδικάζουν την Καταπίεση και την Βία

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία της ειρήνης, του ελέους, της ανοχής, της ευγένειας και της καλοσύνης. Τάσσεται ενάντια σε κάθε βαρβαρότητα, τυφλή βία και κακοήθεια με σκοπό την προώθηση και την προστασία της δικαιοσύνης και της ειρήνης. Ο Αλλάχ, ο Παντελεήμονας, κάλεσε όλους τους Μουσουλμάνους να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Προφήτη (ﷺ) ως εξής:

«Και με το Έλεος του Αλλάχ, τους αντιμετώπισες ήπια και με ανοχή. Και αν ήσουν (Ω, Μωχάμμαντ) αυστηρός στο λόγο και σκληρόκαρδος, θα έφευγαν μακριά σου· έτσι, συγχώρησέ τους, και να ζητήσεις τη Συγχώρεση (του Αλλάχ) γι' αυτούς· και να τους συμβουλέψεις στις υποθέσεις. Έτσι, όταν πάρεις μία απόφαση, εναπόθεσε την εμπιστοσύνη σου στον Αλλάχ. Στ' αλήθεια ο Αλλάχ αγαπά αυτούς που εναποθέτουν την εμπιστοσύνη τους σ' Εκείνον.» (3:159)

Ο Αλλάχ ο Πάνσοφος και Ύψιστος χαρακτηρίζει την αποστολή του Μωχάμμαντ (ﷺ) ως έλεος σε όλους, λέγοντας:

«Δεν σε στείλαμε, παρά ως έλεος για όλο τον κόσμο.» (21:107)

Τα διδάγματα του Ισλάμ καλούν όλους τους Μουσουλμάνους να δείξουν έλεος και καλοσύνη σε κάθε αδύναμο και ενδεή. Ο Προφήτης του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Οι ελεήμονες (άνθρωποι) θα λάβουν έλεος από τον Ελεήμονα (Κύριο, τον Αλλάχ). Να είστε ελεήμονες με όλα τα πλάσματα που ζουν πάνω στη γη, και Αυτός που είναι πάνω στον ουρανό (ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος), θα σας παραχωρήσει Έλεος.»

(Ατ-Τίρμιδει)

Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Αυτός που στερείται ανοχής και ευγένειας, στην πραγματικότητα, στερείται όλων των καλών.»

(Μόσλεμ)

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Όποτε προστίθεται ανοχή σε κάτι, το κοσμίει· και όποτε αποσύρεται από κάτι, το αφήνει ελαττωματικό.»

(Μόσλεμ)

Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε στον Αλ-Μούντιρ Αλ-Ασάτζ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού):

«Διαθέτεις δύο ιδιότητες που ο Αλλάχ αγαπάει: λογική και επιείκεια (και ανοχή).»

(Μόσλεμ)

Επιπλέον, το Ισλάμ απαιτεί να απονέμεται ευγενική μεταχείριση και έλεος σε όλους τους ανθρώπους, ακόμα και στους εχθρούς των Μουσουλμάνων που συλλαμβάνονται κατά τη διάρκεια του τζιχάντ, σύμφωνα με εντολή του Προφήτη (ﷺ) όταν είπε:

«Να μεταχειρίζεστε κάλλιστα τους αιχμάλωτους»

(Ατ-Ταμπαράνι)

Αν ο Προφήτης (ﷺ) έδωσε την εντολή αυτή στους Μουσουλμάνους σχετικά με τους εχθρούς που μάχονται εναντίον τους, τότε η μεταχείριση των ειρηνικών ανθρώπων φυσικά θα είναι ακόμα καλύτερη.

Ο Προφήτης του Αλλάχ (ﷺ) παρατήρησε κάποιον να στοχεύει ένα μικρό πουλί για διασκέδαση και στη συνέχεια, να το αφήνει να πεθάνει χωρίς λόγο, οπότε είπε:

«Όποιος σκοτώνει ένα πουλί για διασκέδαση, τότε αυτό το μικρό πουλί θα αναφέρει την περίπτωσή του ενώπιον του

Αλλάχ, του Παντοδύναμου την Ημέρα της Κρίσεως, λέγοντας «Ω, Κύριέ μου! Αυτός ο άνθρωπος με σκότωσε για διασκέδαση και χωρίς κάποιο όφελος από το θάνατό μου (όπως το κυνήγι για τα επιτρεπτά θηράματα που είναι για φαγητό)»

(Ιμπν Χιμπάν)

Ο Σύντροφος Αμπντ Αλλάχ Ιμπν Όμαρ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) είχε αναφέρει ότι περνούσε κοντά από μια ομάδα νεαρών ανδρών από τη φυλή των Κουράις που είχαν κάνει ένα πουλί ως στόχο σκοποβολής. Είπε:

«Ποιος τοποθέτησε αυτό το πουλί ως στόχο σκοποβολής; Η κατάρα του Αλλάχ να πέσει σ' αυτόν άνθρωπο που το έκανε αυτό! Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε: «Είθε ο Αλλάχ να καταριέται αυτόν που θέτει κάποιο ζωντανό πλάσμα ως στόχο σκοποβολής.»

(Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Ο Αγγελιοφόρος του Αλλάχ (ﷺ) διέταξε τους Μουσουλμάνους να δείχνουν ευγένεια και φιλανθρωπία σε κάθε πράξη, ακόμα και κατά τη θανάτωση ενός ζώου, με τα ακόλουθα λόγια:

«Ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος, επιβάλλει την φιλανθρωπία και την ελεημοσύνη σε κάθε πράξη. Αν σκοτώσετε, να το κάνετε με τον κατάλληλο ανθρώπινο τρόπο. Αν σφαγιάσετε ένα ζώο για το κρέας του, να τελειοποιήσετε την πράξη της σφαγής. Ακονίστε το μαχαίρι σας και δώστε στο σφαγμένο ζώο την καλύτερη άνεση που μπορείτε, ενώ το σφαγιάζετε (με το να περάσετε το μαχαίρι γρήγορα, χωρίς έτσι το ζώο να ταλαιπωρηθεί).»

(Μόσλεμ)

Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Ενώ κάποιος άνθρωπος περπατούσε στην έρημο, δίψασε πολύ. Βρήκε ένα πηγάδι, κατέβηκε στο πηγάδι για να πει και έπειτα βγήκε και βρήκε τότε ένα σκύλο με τη γλώσσα του να φτάνει στο χώμα από το έντονο αίσθημα δίψας. Ο άνθρωπος σκέφτηκε: «Αυτό το σκυλί έχει σίγουρα την ίδια ταλαιπωρία που είχα υποστεί κι εγώ, από τη σοβαρή δίψα.» Επομένως, ο άνθρωπος πήγε κάτω και πάλι στο πηγάδι, κρατώντας ένα από τα παπούτσια του με τα δόντια του, γέμισε το παπούτσι με το νερό και το έφερε πίσω στο διψασμένο σκυλί. Ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος, εκτίμησε την ενέργεια αυτού του ανθρώπου και συγχώρησε τις προηγούμενες αμαρτίες του.» Οι Σύντροφοι του Προφήτη (ﷺ) ακούγοντας τα λόγια του τον ρώτησαν: «Ω, Αγγελιοφόρε του Αλλάχ! Θα ανταμειφθούμε για το ότι ήμασταν ευγενικοί και ελεήμονες προς τα ζώα;» Ο Προφήτης (ﷺ) βεβαίωσε: «Στ' αλήθεια υπάρχει μια ευλογημένη ανταμοιβή για την ευγένεια και το έλεος προς κάθε ζωντανό πλάσμα.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Αντίθετα, μια γυναίκα άξιζε την ποινή και την οργή του Αλλάχ, του Παντοδύναμου, και έμελλε να γίνει μία από τις κατοίκους του Πυρός της Κολάσεως, ως αποτέλεσμα της σκληρότητάς της προς μια γάτα. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Μια συγκεκριμένη γυναίκα έμελλε να γίνει κάτοικος του Πυρός της Κολάσεως, ως αποτέλεσμα της βάνανυσης μεταχείρισής της προς μια γάτα. Φυλάκισε τη γάτα μέχρι που πέθανε, ούτε της προσέφερε φαγητό και νερό, ούτε την άφησε ελεύθερη για να βρει μόνη της φαγητό έξω.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Ο Αγγελιοφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε καθώς περνούσε κοντά από έναν γάιδαρο που είχε μαρκαριστεί στο πρόσωπό του με καυτό σίδερο:

«Η κατάρα του Αλλάχ να κατέβει για τον άνθρωπο που σημάδεψε με το καυτό σίδηρο το πρόσωπο του γαιϊδάρου.»

(Μόσλεμ)

Αν τέτοιο ήταν το έλεος και η καλοσύνη του Αλλάχ για τα ζώα και τα ζωντανά πλάσματα, τι γίνεται με τον άνθρωπο, στον οποίον έχει δοθεί προτεραιότητα, τιμή και σεβασμός πάνω από όλα τα άλλα πλάσματα της δημιουργίας του Αλλάχ; Ο Παντογνώστης και Παντοδύναμος Αλλάχ τίμησε τον άνθρωπο πάνω από όλα τα άλλα πλάσματα, και απαρίθμησε τις Χάρες Του για την ανθρωπότητα:

«Και πράγματι, τιμήσαμε τα παιδιά του Αδάμ, και τα μεταφέραμε στην ξηρά και τη θάλασσα (δηλ. Εξαναγκάσαμε τη θάλασσα και τα ζώα της ξηράς, ώστε να τα χρησιμοποιείτε για να μεταφέρεστε), και τα εφοδιάσαμε με αγαθά, και τα προτιμήσαμε πάνω από πολλά από αυτά που δημιουργήσαμε με αξιοσημείωτη προτίμηση.» (17:70)

Οι Ισλαμικές Γενικές Αρχές Προασπίζουν την Καθολική Ειρήνη

Προκειμένου να επιτευχθεί ολοκληρωμένη ειρήνη πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις σφαίρες της ανθρώπινης δραστηριότητας, εκπληρώνοντας τις ανάγκες της ζωής με έναν ισορροπημένο και δίκαιο τρόπο. Οι Ισλαμικοί Νόμοι και διδασκαλίες περιλαμβάνουν τις ακόλουθες αρχές, νομικούς κανόνες και καθοδήγηση - που παρουσιάζονται μόνο ως παραδείγματα - που στοχεύουν στην προώθηση μιας τέτοιας καθολικής και δίκαιης ειρήνης.

Σεβασμός στην ανθρώπινη ζωή:

Το Ισλάμ εκτιμά κάθε ανθρώπινη ζωή, και για την προστασία της επιβάλλει τη θανατική ποινή [*Κισάς*] για την προμελετημένη και σκόπιμη δολοφονία μιας αθώας ψυχής. Η από ατύχημα και χωρίς πρόθεση δολοφονία επισύρει διαφορετική ποινή, που ονομάζεται «*Ντίγια* (φόρος αίματος)», και ορίζεται ως το προκαθορισμένο ποσό που δίδεται στους κληρονόμους του εκλιπόντος, ως αποζημίωση. Ο φόρος αυτός σε καμία περίπτωση δεν ισούται με την απώλεια του προσώπου που σκοτώθηκε, αλλά είναι περισσότερο μια χρηματική αποζημίωση για τη ζημία που έχουν υποστεί οι κληρονόμοι ως αποτέλεσμα της απώλειας του αγαπημένου τους προσώπου. Η εξιλέωση (*Καφάρα*) πρέπει να εκτελεστεί από το δολοφόνο με την απελευθέρωση ενός δούλου, ή με την τήρηση συνεχούς νηστείας για δύο συνεχόμενους μήνες, για να εξιλέψει την αμαρτία του σφάλματός του. Αν ο δολοφόνος δε μπορεί να τηρήσει αυτήν τη νηστεία για κάποιον θεμιτό λόγο, είναι υποχρεωμένος να ταΐσει εξήντα φτωχούς, τον καθένα ένα αρκετά επαρκές γεύμα. Αυτή η εξιλέωση είναι μια πράξη λατρείας με την οποία ο αμαρτωλός επιδιώκει απονομή χάριτος και συγχώρεση από τον Αλλάχ, τον Παντελεήμονα για την ακούσια αμαρτία του, τη δολοφονία μιας

ανθρώπινης ψυχής. Όλα αυτά γίνονται για να καταδειχθεί η ιερότητα της ανθρώπινης ζωής. Το Ισλάμ επιβάλλει την αυστηρότερη ποινή για την εκ προθέσεως δολοφονία μιας ανθρώπινης ψυχής, δεδομένου ότι σε περίπτωση που ο δυνητικός δολοφόνος συνειδητοποιήσει ότι θα θανατωθεί ως αντίποινα και ποινή για το έγκλημα, ίσως να ξανασκεφτεί τη διάπραξη του φόνου. Αν η ποινή ήταν λιγότερο αυστηρή, οι εγκληματίες θα ενέμεναν με τόλμη στα εγκλήματά τους. Η θανατική ποινή στο Ισλάμ είναι αποδοτική, δίκαιη και αποτελεσματική κύρωση, καθώς και επιτυχής αποτρεπτικός παράγοντας για έναν πολύ σημαντικό και ευγενή σκοπό, τη διαφύλαξη και τη διατήρηση της ασφάλειας της ανθρώπινης ζωής, όπως ο Αλλάχ, ο Πάνσοφος και Παντοδύναμος αναφέρει στο Κοράνιο:

«Και υπάρχει για σας στο Αλ-Κισάς (το νόμο της ισότητας μεταξύ του εγκλήματος και της ποινής - μάτι για μάτι και δόντι για δόντι), ζωή (δηλ. Σωτηρία για τις ζωές σας από όποιον θέλει να επιτίθεται σ' αυτές), ω άνθρωποι που κατανοείτε, ώστε να γίνετε ευσεβείς.» (2:179)

Επίσης ο Παντελεήμονας είπε:

«Και όποιος σκοτώνει έναν πιστό σκοπίμως, η τιμωρία του είναι η Κόλαση, όπου θα μείνει εκεί για πάντα• και η Οργή και η Κατάρα του Αλλάχ βρίσκονται πάνω του, και (ο Αλλάχ) έχει προετοιμάσει μια τρομερή τιμωρία γι' αυτόν.» (4:93)

Επίσης ο Παντελεήμονας είπε:

«Εξ' αιτίας αυτού, διατάξαμε για τα Παιδιά του Ισραήλ, πως αν κάποιος σκότωνε κάποιον όχι ως ανταπόδοση για κάποιο φόνο που διέπραξε, ή για να εξαπλώσει το κακό στη γη –θα ήταν σαν να είχε σκοτώσει όλη την ανθρωπότητα, και αν κάποιος έσωζε μια ζωή, θα ήταν σαν να έσωζε τη ζωή όλης της ανθρωπότητας. Και πράγματι, ήρθαν σ' αυτούς οι Αγγελιαφόροι Μας, με ξεκάθαρες αποδείξεις και σημεία, και

έπειτα από αυτό πολλοί από αυτούς ακόμα αμαρτάνουν υπερβολικά στη γη!» (5:32)

Ο Άμπου Μπάκραχ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) αφηγήθηκε: «Άκουσα τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (ﷺ) να λέει:

«Όταν δύο Μουσουλμάνοι συναντούν (πολεμούν) ο ένας τον άλλο με τα ξίφη τους, τόσο ο δολοφόνος, όσο και ο δολοφονημένος, θα πάνε στο Πυρ της Κολάσεως.» Είπα: **“Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ! Καταλαβαίνω για το δολοφόνο, μα γιατί και ο δολοφονημένος; Εκείνος Απάντησε: «Είχε σίγουρα την πρόθεση να σκοτώσει το σύντροφό του.»»**

(Αλ-Μπουχάρι)

Ισότητα της θέσης των ανθρώπων:

Όλοι οι άνθρωποι είναι εγγενώς ίσοι και αυτό ισχύει τόσο για τους άνδρες, όσο και για τις γυναίκες. Όταν ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος, δημιούργησε τον πρώτο άνθρωπο, τον Αδάμ (ﷺ), δημιούργησε επίσης και την Εύα. Έτσι, η ανθρωπότητα είναι ουσιαστικά μια οικογένεια και από μια φυλή, που προήλθε από αυτό το αξιότιμο ζεύγος. Οι άνθρωποι στη συνέχεια διακρίθηκαν ανάλογα με την πίστη και την υπακοή τους, ή τη δυσπιστία και την ανυπακοή τους. Ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος, λέει στο Κοράνιο:

«Ω, άνθρωποι! Να φοβάστε τον Κύριό σας, ο Οποίος σας έπλασε από ένα (και μόνο) άτομο (τον Αδάμ), και από αυτόν (τον Αδάμ) έπλασε τη σύζυγό του (την Εύα), και από αυτούς τους δύο έπλασε πολλούς άνδρες και γυναίκες, και να φοβάστε τον Αλλάχ, στο Όνομα (Χάρη) του Οποίου ζητάτε ο ένας από τον άλλο (δηλ. όταν κάποιος ζητάει κάτι από κάποιον άλλον, και του λέει στο Όνομα του Αλλάχ να κάνει αυτό) και (μην διακόπτετε τους δεσμούς) της μήτρας (συγγενικούς). Στ' αλήθεια, Ο Αλλάχ είναι Παρατηρητής πάνω σας.» (4:1)

Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Όλοι οι άνθρωποι είναι παιδιά του Αδάμ, και ο Αδάμ δημιουργήθηκε από χόμα.»

(Αχμεντ)

Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) είπε:

«Ω, άνθρωποι, στ' αλήθεια ο Κύριός σας είναι Ένας, και ο πατέρας σας είναι ένας, δεν υπάρχει υπεροχή ενός Άραβα σε έναν μη Άραβα, ή ενός μη Άραβα σε έναν Άραβα, ή ενός ερυθρού σε έναν μαύρο, ή ενός μαύρου σε έναν ερυθρό, εκτός όσον αφορά την ευσέβεια.»

(Άμπου Νταούντ)

Όλοι οι άνθρωποι αρχικά πίστευαν στην κοινή πίστη του Ισλαμικού Μονοθεϊσμού, όπως αποκαλύφθηκε στον Αδάμ, και μιλούσαν κοινή γλώσσα. Όπως Αλλάχ, ο Παντοδύναμος δηλώνει στο Κοράνιο:

«Οι άνθρωποι δεν ήταν παρά μόνο ένα έθνος (δηλ. μία θρησκεία –ο Ισλαμικός Μονοθεϊσμός), έπειτα διαφοροποιήθηκαν· και αν δεν είχε προηγηθεί μια Απόφαση του Κυρίου σου (δηλ. το να δώσει αναβολή για την τιμωρία των αμαρτωλών), θα είχε κριθεί ανάμεσά τους σχετικά με αυτά που διαφοροποιούνται (δηλ. ο Αλλάχ θα είχε τιμωρήσει τους αμαρτωλούς και θα είχε σώσει και ανταμείψει τους ενάρετους).» (10:19)

Κατά συνέπεια, οι άνθρωποι άρχισαν να διαφέρουν, και στους λόγους για τις διαφορές τους συμπεριλαμβάνονται: ο πολλαπλασιασμός τους· οι μεταναστεύσεις σε διάφορες περιοχές της γης· η απόκλιση των χρωμάτων και άλλων χαρακτηριστικών των υποομάδων ανθρώπων που αναπτύσσονταν στο πέρασμα του χρόνου από περιβαλλοντικά

και άλλου είδους ερεθίσματα· η ανάπτυξη τοπικών γλωσσών και διαλέκτων· και πολλοί άλλοι παράγοντες.

Η ενότητα της Θρησκείας του Αλλάχ για όλους τους ανθρώπους:

Η Θρησκεία του Αλλάχ είναι μια, σχετικά με τις γενικές αρχές της, από την εποχή του Αδάμ (ﷺ) και μέχρι του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ). Όλοι οι Προφύτες και οι Αγγελιαφόροι έχουν μόνο μια θρησκεία, την ίδια θρησκεία, την θρησκεία του Μονοθεϊσμού. Ο Αλλάχ, ο Ύψιστος, λέει στο Κοράνιο:

«(Ο Αλλάχ) όρισε για σας (ω, άνθρωποι) την ίδια θρησκεία (τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό) την οποία όρισε στο Νώε, και που αποκαλύψαμε σε σένα (Ω, Μωχάμμαντ) και που όρισαμε για τον Αβραάμ, τον Μωυσή και τον Ιησού, ότι θα πρέπει να καθιερώσετε τη θρησκεία, και μην διαιρεθείτε σ' αυτήν (δηλ. μην κάνετε διάφορες αιρέσεις). Ανυπόφορο είναι για τους ειδωλολάτρες αυτό στο οποίο τους καλείς. Ο Αλλάχ επιλέγει για τον Εαυτό Του όποιον θέλει (ο Αλλάχ), και οδηγεί στον Εαυτό Του όποιον στρέφεται σ' Αυτόν με μεταμέλεια και υπακοή.» (42:13)

Ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος, λέει, επίσης:

«Στ' αλήθεια, Εμείς εμπνεύσαμε σε σένα (Ω, Μωχάμμαντ) όπως Εμπνεύσαμε στο Νώε, και στους Προφύτες μετά από αυτόν• και (επίσης) Εμπνεύσαμε στον Αβραάμ, στον Ισμαήλ, στον Ισαάκ, στον Ιακώβ, και στους Αλ-Ασμπάτ (τους απογόνους των δώδεκα υιών του Ιακώβ), στον Ιησού, στον Ιώβ, στον Ιωνά, στον Ααρών και στον Σολομόντα• και Δώσαμε στον Δαβίδ τους Ζαμπούρ (Ψαλμούς). * Και για κάποιους Αγγελιαφόρους έχουμε Διηγηθεί σε σένα, και για κάποιους άλλους Αγγελιαφόρους δε σου Διηγηθήκαμε, και στον Μωυσή ο Αλλάχ μίλησε απευθείας. * (Αυτούς τους)

Αγγελιαφόρους (τους Στείλαμε) ως φορείς καλών ειδήσεων, καθώς και προειδοποιητές, έτσι ώστε η ανθρωπότητα να μην έχει καμία δικαιολογία απέναντι στον Αλλάχ αφότου (ο Αλλάχ έστειλε) τους Αγγελιαφόρους. Και ο Αλλάχ είναι ‘Αζείζ (Ανίκητος, Παντοδύναμος), Χακείμ (Πάνσοφος).» (4:163-165)

Ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος, λέει, επίσης:

«Πείτε (Ω, Μουσουλμάνοι): Πιστέψαμε στον Αλλάχ και σε ό,τι στάλθηκε σε μας, και σε ό,τι στάλθηκε στον Αβραάμ, τον Ισμαήλ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και στους Αλ-Ασμπάτ [τους δώδεκα γιους του Ιακώβ], και σε ό,τι δόθηκε στο Μωυσή και στον Ιησού, και σε ό,τι δόθηκε στους Προφήτες από τον Κύριό τους. Δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσα σε κανέναν από αυτούς, και είμαστε σ’ Αυτόν Μουσουλμάνοι (υποταγμένοι).» (2:136)

Το Κοράνιο αναφέρει σχετικά με τον Προφήτη Μωυσή (ﷺ) ότι ήταν ένας ευγενής Προφήτης, που του δόθηκε η (πρωτότυπη) Τορά, η οποία περιείχε καθοδήγηση και Φως για τους ανθρώπους της εποχής του Μωυσή (ﷺ). Εκείνη η Τορά δεν διατηρήθηκε από τους Εβραίους, επομένως χάθηκε μετά από τον Μωυσή (ﷺ) και αντικαταστάθηκε από τους Εβραίους με άλλες γραφές, στις οποίες τους δώσανε το όνομα ‘Τορά’ και ‘Παλιά Διαθήκη’¹⁴. Ο Αλλάχ λέει:

«Στ’ αλήθεια, στείλαμε την Τορά (στον Μωυσή), που περιείχε καθοδήγηση και Φως.» (5:44)

Επίσης το Κοράνιο αναφέρεται στον Προφήτη Ιησού (ﷺ) ως έναν ευγενή Προφήτη, που του δόθηκε το (πρωτότυπο) Ευαγγέλιο (το Ευαγγέλιο κατά τον Ιησού), το οποίο περιείχε καθοδήγηση και Φως για τους ανθρώπους της εποχής του Ιησού (ﷺ). Εκείνο το Ευαγγέλιο δεν ήταν γραμμένο σε ένα βιβλίο ή

¹⁴ 2 Βασιλέων 22:8.

γραφές, αλλά ήταν ο Λόγος του Αλλάχ που αποκαλύφθηκε στον Ιησού (☩). Αφού ο Αλλάχ έσωσε τον Ιησού (☩) από τη συνωμοσία των Εβραίων που ήθελαν να τον σταυρώσουν, έτσι κι αυτό το Ευαγγέλιο έφυγε μαζί με τον Ιησού (☩) και δεν βρισκόταν πια στη γη. Οι άνθρωποι μετά έγραψαν ό,τι άκουσαν από άλλους για τον Ιησού και τα διδάγματά του, και έτσι γράφτηκαν παραπάνω από 300 βιβλία, που ονομάστηκαν περίπου 200 χρόνια μετά τον Ιησού ως Ευαγγέλια. Ούτε ένα από αυτά τα 300 βιβλία δεν γράφτηκε από οποιονδήποτε μαθητή του Ιησού, ούτε γράφτηκαν ως Ευαγγέλια ή ως ο Λόγος του Αλλάχ!!

Επίσης το Κοράνιο αναφέρει σχετικά με τη Μαρία (Μάριαμ) (ειρήνη και ευλογίες του Αλλάχ σ' αυτή) πως γέννησε τον Ιησού χωρίς να την πλησιάσει κανένας άντρας, ως θαύμα από τον Αλλάχ για όλο τον κόσμο. Ο Αλλάχ δημιούργησε τον Αδάμ χωρίς πατέρα ή μητέρα, την Εύα τη δημιούργησε από πατέρα (τον Αδάμ) αλλά χωρίς μητέρα, και τον Ιησού από μητέρα αλλά χωρίς πατέρα, για να ολοκληρώσει τον κύκλο, και να δείξει ότι μπορεί να δημιουργήσει ό,τι θέλει, όπως θέλει και όποτε θέλει. Ο Αλλάχ λέει:

«Όταν οι άγγελοι είπαν: «Ω, Μάριαμ! Ο Αλλάχ σου αναγγέλλει τα ευχάριστα νέα με ένα Λόγο απ' Αυτόν [“Γενηθήτω” – και αυτός έγινε!, δηλ. ο Ιησούς, ο υιός της Μάριαμ], το όνομά του θα είναι Μεσσίας, ‘Ίσα (Ιησούς), ο υιός της Μάριαμ, τιμημένος σε αυτόν τον κόσμο και στη Μέλλουσα ζωή, και θα είναι ένας από εκείνους που είναι πολύ κοντά στον Αλλάχ. * Και θα μιλήσει στους ανθρώπους από το λίκνο (για να σε υπερασπιστεί όταν σε κατηγορήσουν ότι το παιδί είναι προϊόν μοιχείας) και (αργότερα) όταν θα είναι ώριμος (δηλαδή όταν ξεκινήσει η Αποστολή του), και θα είναι από τους ενάρετους.» * Εκείνη είπε: «Κύριέ μου, πώς θα αποκτήσω ένα παιδί αφού κανείς άνδρας δε με έχει αγγίξει;» (Ο άγγελος) Είπε: «(Μην εκπλήσεσαι) έτσι ο Αλλάχ δημιουργεί ό,τι θέλει. Όταν αποφασίσει κάτι, απλώς λέει:

‘Γενηθήτω’, και έτσι γίνεται. * Και θα τον διδάσκει τη γραφή, τη Σοφία, την Τορά και το Ιν-τζίλ (το Ευαγγέλιο). * Και (ο Αλλάχ) θα τον κάνει (τον Ιησού) Αγγελιαφόρο για τα παιδιά του Ισραήλ (και θα πει): «Ήλθα σε σας με Σημεία από τον Κύριό σας, ότι σχεδιάζω για σας από πηλό, τη μορφή ενός πουλιού, και φυσώ σ’ αυτήν, και γίνεται πουλί με την Άδεια του Αλλάχ. Και θεραπεύω τον εκ γενετής τυφλό, και τον λεπρό, και φέρνω το νεκρό στη ζωή με την Άδεια του Αλλάχ. Και σας πληροφορώ για το τι τρώτε και το τι αποθηκεύετε στα σπίτια σας. Σίγουρα, σ’ αυτό υπάρχουν Σημεία για σας, αν είστε πιστοί.» (3:45-49)

Το Κοράνιο διαψεύδει οποιοδήποτε ισχυρισμό ότι ο Ιησούς (ﷺ) ήταν ο Αλλάχ –ο Αλλάχ να μας φυλάξει από τέτοια βλασφημία– ή γιος του Αλλάχ, παρουσιάζοντας πολύ φανερή ξεκάθαρη απόδειξη πως ο Ιησούς και η μητέρα του έφαγαν φαγητό, δηλ. ήταν απλοί άνθρωποι που έχουν ανθρώπινες ανάγκες, πώς λοιπόν να ήταν θεοί; Ο Αλλάχ λέει:

«Ο Μεσσίας (Ιησούς), ο υιός της Μαρίας, δεν ήταν τίποτε παραπάνω από ένας Αγγελιαφόρος• Και πριν από αυτόν πέρασαν πολλοί αγγελιαφόροι. Η μητέρα του (η Μαρία), ήταν Σιντεϊκα (δηλ. Πίστεψε στο Λόγο του Αλλάχ και στα Βιβλία Του). Και οι δυο τους έτρωγαν φαγητό (ως άνθρωποι, ενώ ο Αλλάχ δεν τρώει). Κοίταξε πώς κάναμε τα Αγιάτ (Αποδείξεις, Σημεία, Εδάφια, κλπ.) σαφή γι’ αυτούς• Κι όμως, κοιτάζτε πώς έχουν απομακρυνθεί (από την αλήθεια).» (5:75)

Ως εκ τούτου, κάθε Μουσουλμάνος είναι υποχρεωμένος από την πίστη και το δόγμα: να πιστεύει σε όλους τους Προφήτες και Αγγελιαφόρους· να πιστεύει στα Θεία Βιβλία και Γραφές που αποκαλύφθηκαν σ’ αυτούς· να σέβεται και να τιμά κάθε Θείο Νόμο που αποκαλύφθηκε από τον Αλλάχ, τον Παντοδύναμο, σ’ οποιονδήποτε λαό του παρελθόντος· να πιστεύει στην αδελφοσύνη των προηγούμενων οπαδών της Βίβλου, οι οποίοι

πίστεψαν στους Προφήτες τους και ακολούθησαν τα διδάγματά τους πριν την Αποστολή του Μωχάμμαντ (ﷺ).

«Λένε: «Κύριέ μας! Συγχώρησέ μας και τα αδέρφια μας που προηγήθηκαν από εμάς στην Πίστη.»» (59:10)

Το μήνυμα του Ισλάμ αποτελεί το τελικό Θείο Μήνυμα προς την ανθρωπότητα, όπως είπε ο Αλλάχ:

«Ο Μωχάμμαντ δεν είναι ο πατέρας κανενός απ' τους άνδρες σας, αλλά (είναι) ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ, και ο τελευταίος των προφητών, και ο Αλλάχ γι' όλα τα πράγματα είναι Παντογνώστης.» (33:40)

Έτσι, το τελικό Θείο Μήνυμα του Ισλάμ, καταργεί όλα τα προηγούμενα Μηνύματα, αφού τα πρωτότυπα εκείνων των Μηνυμάτων έχουν χαθεί και αλλαχθεί. Πλέον, μόνο το Ισλάμ είναι η αποδεκτή θρησκεία από τον Αλλάχ, όπως είπε ο Πάνσοφος και Παντοδύναμος:

«Και όποιος αναζητά, εκτός του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, ποτέ τούτο δεν θα γίνει αποδεκτό (στον Αλλάχ) από αυτόν, και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι από τους ηττημένους.» (3:85)

Το Ισλάμ παροτρύνει τους οπαδούς των προηγούμενων Θείων Μηνυμάτων να πιστέψουν όπως οι Μουσουλμάνοι σε όλα τα Θεϊκά Μηνύματα και σε όλους τους Αγγελιαφόρους, συμπεριλαμβανόμενου και του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ), όπως είπε ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος,:

«Αν, λοιπόν, πιστεύουν σε αυτά που πιστεύετε (δηλ. σε όλους τους Αγγελιαφόρους και σε όλα τα Βιβλία του Αλλάχ), τότε καθοδηγήθηκαν (στην Αλήθεια)· μα, αν στρέφονται μακριά, τότε βρίσκονται σε διαφορετικό δρόμο (από σας). Έτσι, ο Αλλάχ θα επαρκεί για σένα εναντίον τους (δηλαδή θα εμποδίσει το κακό τους να φτάσει σε σένα και θα υποστηρίξει εσένα εναντίον τους). Και Αυτός είναι ο Ασ-Σαμεί' (Ακούει τα πάντα), ο Αλ- 'Αλείμ (Παντογνώστης).» (2:137)

Και ο Αλλάχ, ο Μέγας, ο Μεγαλοπρεπής, είπε:

«Στ' αλήθεια, με αυτούς που διαίρεσαν τη θρησκεία τους (αφού ήταν ενωμένοι στο Μονοθεϊσμό) και διασπάστηκαν σε αιρέσεις, εσύ δεν έχεις σχέση μαζί τους (ή με τα κακά έργα τους). Η υπόθεσή τους ανήκει μόνο στον Αλλάχ, έπειτα θα τους πληροφορήσει για αυτά που έκαναν. * Όποιος κάνει μια καλή πράξη θα ανταμειφθεί με δεκαπλάσια αμοιβή, και όποιος κάνει μια κακή πράξη, θα καταγραφεί γι' αυτόν μόνο αυτή (δηλ. χωρίς να πολλαπλασιαστεί), και δε θα αδικηθούν.» (6:159-160)

Το Ισλάμ έθεσε μια μέθοδο για το κάλεσμα προς τους οπαδούς των άλλων θρησκειών, είναι η μέθοδος του εποικοδομητικού διαλόγου που καλεί όλους τους ανθρώπους στη θρησκεία του Αλλάχ και στα καλύτερα ήθη. Ο Αλλάχ λέει:

«Πες: «Ω! Λαέ της Βίβλου! Ελάτε να συμφωνήσουμε σε έναν Δίκαιο Λόγο ανάμεσά μας: να μη λατρεύουμε παρά μόνο τον Αλλάχ, να μην αποδίδουμε εταίρους σ' Εκείνον και να μη λάβουμε κανέναν ανάμεσά μας ως Κύριο, εκτός απ' τον Αλλάχ.» Αν όμως στραφούν μακριά, τότε να πεις: «Να είστε μάρτυρες, ότι εμείς είμαστε Μουσουλμάνοι (υποτασσόμαστε στη Θεία Βούληση).» (3:64)

Το Ισλάμ παροτρύνει, επίσης, τους οπαδούς του να σέβονται τα αισθήματα εκείνων που διαφέρουν με αυτούς στη θρησκεία και καταδικάζει την προσβλητική γλώσσα εναντίον εκείνων που διαφέρουν με τους Μουσουλμάνους στην πίστη, όπως ο Αλλάχ διατάσσει:

«Και να μην βρίζετε εκείνους τους οποίους (οι άπιστοι τους) επικαλούνται πέραν του Αλλάχ, ώστε να μην βρίζουν κι αυτοί τον Αλλάχ άδικα και από άγνοια. Έτσι, κάναμε σε κάθε έθνος να μοιάζουν δίκαιες οι πράξεις τους (δηλ. στους κακούς ανθρώπους που διάλεξαν τον κακό δρόμο κάναμε τις κακές πράξεις τους να μοιάζουν δίκαιες ως ποινή γι' αυτούς)· έπειτα

στον Κύριό τους βρίσκεται ο (τελικός) προορισμός τους, και τότε θα τούς Πληροφορήσει για όλα όσα έκαναν.» (6:108)

Το Ισλάμ διατάζει τους Μουσουλμάνους να συζητούν με τους οπαδούς της Βίβλου, Χριστιανούς και Εβραίους, με τον καλύτερο και πιο ευγενικό τρόπο, ο Αλλάχ λέει:

«Και να μη συζητάτε με το λαό της Βίβλου (Χριστιανούς και Εβραίους, καλώντας τους στο Ισλάμ) παρά με τον καλύτερο τρόπο (με ωραίες λέξεις και με καλή συμπεριφορά), εκτός με κείνους τους άδικους ανάμεσά τους (που αρνήθηκαν την Αλήθεια αλαζονικά και κήρυξαν πόλεμο εναντίον σας). Και πείτε (σ' αυτούς): «Πιστεύουμε σ' αυτό (το Κοράνιο) που αποκαλύφθηκε σε μας και σ' αυτό (δηλ. στην πρωτότυπη Τορά και στο πρωτότυπο Ιν-τζίλ [Ευαγγέλιο]) που αποκαλύφθηκε σε σας• ο Θεός μας και ο Θεός σας είναι Ένας (ο Αλλάχ), και σ' Αυτόν έχουμε υποταχθεί (ως Μουσουλμάνοι).» (29:46)

Το Ισλάμ απαγορεύει οποιαδήποτε μορφή καταναγκασμού εναντίον των Χριστιανών ή των Εβραίων για να ασπαστούν το Ισλάμ, ο Αλλάχ λέει:

«Δεν υπάρχει καταναγκασμός στη θρησκεία. Στ' αλήθεια, ο Ίσιος Δρόμος ξεχώρισε φανερά από το λάθος δρόμο. Όποιος απορρίπτει τα 'Ατ-Ταγκούτ' (είδωλα, ψεύτικους θεούς, κακούς τυράννους κλπ.) και πιστεύει στον Αλλάχ, έχει πιάσει την πιο αξιόπιστη χειρολαβή, που δε σπάσει ποτέ• Και ο Αλλάχ είναι Σαμεί' (Ακούει τα πάντα), 'Αλείμ (Παντογνώστης).» (2:256)

Η Ισλαμική προσέγγιση είναι το κάλεσμα προς τους ανθρώπους χωρίς κανέναν καταναγκασμό, αφού ο σκοπός του καλέσματος είναι η καθοδήγηση των ανθρώπων, και η καθοδήγηση βρίσκεται μόνο στα Χέρια του Αλλάχ, ο Αλλάχ λέει:

«Και πες: «*Η Αλήθεια (που μετέφερα σε σας)* είναι από τον Κύριό σας». Έπειτα, όποιος επιθυμεί ας πιστέψει· και όποιος επιθυμεί ας μην πιστέψει. Στ' αλήθεια Έχουμε προετοιμάσει για τους άδικους ένα Πυρ, οι τοίχοι του οποίου θα τους περικυκλώσουν. Και αν ζητήσουν βοήθεια (*ανακούφιση, νερό*), θα τους δοθεί νερό σαν βραστό λάδι που θα κάψει τα πρόσωπά τους. Άθλιο είναι το ποτό, και άθλιος είναι αυτός ο τόπος διαμονής.» (18:29)

Το Ισλάμ διατάζει τη δικαιοσύνη ακόμη και με τους μη Μουσουλμάνους, ο Αλλάχ λέει:

«Σ' αυτό (*το Ισλάμ*), λοιπόν, κάλεσε (*τους ανθρώπους*) και μείνε σταθερός, όπως διατάχθηκες, και μην ακολουθήσεις τις επιθυμίες τους, μα πες: «Πιστεύω σε ό,τι έχει στείλει ο Αλλάχ από Βιβλία (*Κοράνιο, Ιν-τζίλ [πρωτότυπο Ευαγγέλιο], πρωτότυπη Τορά, γραφές του Ιμπραχίμ [Αβραάμ], Αζ-Ζαμπούρ [Ψαλμούς του Δαβίδ]*), και διατάσσομαι να δικάσω με δικαιοσύνη ανάμεσά σας. Ο Αλλάχ είναι ο Κύριός μας και ο Κύριός σας. Για μας είναι οι (*αμοιβές και η ευθύνη των*) πράξεών μας και για σας είναι οι (*ποινές και η ευθύνη των*) πράξεών σας. Δεν υπάρχει αντιλογία μεταξύ μας (*αφού η Αλήθεια είναι φανερή*). Ο Αλλάχ θα μας συγκεντρώσει (*όλους κατά την Ημέρα της Κρίσεως για να κρίνει ανάμεσά μας με την Αλήθεια*), και σ' Αυτόν βρίσκεται ο (*τελικός*) προορισμός.»» (42:15)

Ενθάρρυνση για γόνιμη συνεργασία που φέρνει το καλό για όλο τον κόσμο και για όλη την ανθρωπότητα:

Η συνεργασία βασίζεται στο αμοιβαίο συμφέρον και το σεβασμό, και προσανατολίζεται ώστε να εξυπηρετεί τα μείζονα συμφέροντα της κοινωνίας στο σύνολό της. Ο Αλλάχ, ο Πάνσοφος και Παντοδύναμος, αναφέρει ως γενικό κανόνα:

«Και συνεργαστείτε στην *Αλ-Μπιρρ (αρετή)* και στην *Ατ-Τάκουα (ευσέβεια και δικαιοσύνη)*· και μη συνεργαστείτε στην αμαρτία και στην παράβαση. Και να φοβάστε τον *Αλλάχ*. Στ' αλήθεια, ο *Αλλάχ* είναι Αυστηρός στην τιμωρία Του.» (5:2)

Ο Ιμπν Όμαρ (η ευαρέστηση του *Αλλάχ* επ' αυτού) ανέφερε ότι:

«Ένας άντρας ήρθε στον Προφήτη (ﷺ) και είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του *Αλλάχ*, ποιος είναι ο πιο αγαπητός άνθρωπος στον *Αλλάχ*, και ποια είναι η πιο αγαπητή καλή πράξη στον *Αλλάχ*;» Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Ο πιο αγαπητός άνθρωπος στον *Αλλάχ*, είναι αυτός που επιδιώκει να είναι ο περισσότερο εξυπηρετικός και ωφέλιμος για τους άλλους ανθρώπους, και η πιο αγαπητή καλή πράξη στον *Αλλάχ*, είναι το να εισάγει κανείς ευτυχία στην καρδιά ενός Μουσουλμάνου, να ανακουφίσει για αυτόν μια δύσκολη κατάσταση, να πληρώσει για λογαριασμό του ένα χρέος (που δεν μπορεί να το πληρώσει), ή να εξαλείψει την πείνα του. Και το να πηγαίνω με έναν αδελφό Μουσουλμάνο για να τον βοηθήσω σε μια ανάγκη του, είναι πιο αγαπητό σε μένα από το να μείνω σε κατάσταση *Γ'τικάφ* (λατρεία) μέσα σ' αυτό το *Τζαμί* (της *Μεδίνας*) για ένα μήνα. Όποιος συγκρατάει το θυμό του, ο *Αλλάχ* θα καλύπτει τα ελαττώματά του, και όποιος συγκρατάει την οργή του παρόλο που θα μπορούσε να την εκτελέσει, ο *Αλλάχ* θα γεμίσει την καρδιά του με ελπίδα κατά την Ημέρα της Ανάστασης. Όποιος πηγαίνει με τον Μουσουλμάνο αδελφό του για να τον βοηθήσει σε μια ανάγκη του μέχρι που να ικανοποιηθεί η ανάγκη του, ο *Αλλάχ* θα σταθεροποιήσει τα πόδια του κατά την Ημέρα που θα τρέμουν όλα τα πόδια των ανθρώπων. Η κακή ηθική χαλάει την καλή πράξη όπως το ζύδι χαλάει το μέλι.»

(Ατ-Ταμπαράνι)

Το Ισλάμ καλεί τους ανθρώπους να γνωριστούν μεταξύ τους και να συνυπάρχουν, ζώντας μαζί σε ειρήνη σύμφωνα με τα Θεϊκά Διδάγματα, που είναι βασισμένα στο Μονοθεϊσμό και στην αναγνώριση όλων των Προφητών και όλων των Θεϊκών Βιβλίων, ο Αλλάχ λέει:

«Ω, εσείς οι άνθρωποι! Σας Έχουμε πλάσει από ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, και σας κάναμε σε λαούς και φυλές για να γνωρίζεστε μεταξύ σας (κι όχι να καταφρονεί ο ένας τον άλλον). Βέβαια, ο πιο τιμημένος ανάμεσά σας – ενώπιον του Αλλάχ –είναι ο πιο ευσεβής (ανάμεσά σας). Κι ο Αλλάχ είναι ‘Αλείμ (Παντογνώστης) και Χαμπείρ (Γνωρίζει πλήρως) (για όλα τα πράγματα).» (49:13)

Το Ισλάμ καλεί τους Μουσουλμάνους στο να αγαπούν το καλό για όλους τους ανθρώπους. Ο Άμπου Χουράιρα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ’ αυτού) ανέφερε ότι ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Ποιος να πάρει από μένα αυτές τις λέξεις και να τις εφαρμόσει ή να τις διδάξει σε κάποιον που θα τις εφαρμόσει;». Ο Άμπου Χουράιρα είπε: «Εγώ, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ». Τότε ο Προφήτης (ﷺ) έπιασε το χέρι του Άμπου Χουράιρα και μέτρησε πέντε πράγματα λέγοντας: «Απόφυγε τις απαγορευμένες πράξεις και θα είσαι ο πιο λάτρης ανάμεσα στους ανθρώπους. Να είσαι ευχαριστημένος με ό,τι έχει ορίσει ο Αλλάχ για σένα, και θα είσαι ο πιο πλούσιος ανάμεσα στους ανθρώπους. Να φέρεσαι κάλλιστα στον γείτονά σου, και θα είσαι πιστός. Αγάπησε για τους άλλους ανθρώπους αυτά που αγαπάς για τον εαυτό σου, και θα είσαι Μουσουλμάνος. Μην γελάς πολύ, αφού το πολύ γέλιο νεκρώνει την καρδιά.»

(Ατ-Τίρμιδει)

Το Ισλάμ ενθαρρύνει τον Μουσουλμάνο στο να συμβουλευεί τους άλλους. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

««Η θρησκεία είναι η αφοσίωση και η συμβουλή.» Οι Σύντροφοι είπαν: «Σε ποιόν, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ;» Είπε: «Στον Αλλάχ (δηλ. να έχεις αφοσίωση στον Μονοθεϊσμό Του, στη λατρεία Του και στο να κάνεις όλα όσα έχει διατάξει), στο Βιβλίο Του (δηλ. να έχεις αφοσίωση στο να ακολουθείς τα διδάγματα και τις διατάξεις του), στον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. να έχεις αφοσίωση στο να ακολουθείς την παράδοση και τα διδάγματά του), στους ηγέτες των Μουσουλμάνων (δηλ. να τους υπακούς στο καλό, να συνεργαστείς μαζί τους στο καλό, να τους καθοδηγείς στο καλό με τον καλύτερο τρόπο) και στο γενικό σώμα των Μουσουλμάνων (δηλ. να τους διδάξεις τη θρησκεία ή οποιαδήποτε καλή γνώση και να τους καλείς στο Δρόμο του Αλλάχ διατάζοντας τους το καλό και απαγορεύοντας τους το κακό).»»

(Μόσλεμ)

Το Ισλάμ ενθαρρύνει τους Μουσουλμάνους να διατάζουν το καλό και να απαγορεύουν το κακό, αφού αυτό αποτελεί τη βαλβίδα ασφαλείας για την κοινωνία και εμποδίζει την εξάπλωση του κακού και την διαφθορά μέσα της. Ο Αλλάχ λέει:

«Και ας υπάρχει από σας μια ομάδα που καλεί (τους άλλους) στο καλό (δηλ. στο Ισλάμ), διατάσσει το καλό (Αλ-Μα'ρούφ – κάθε καλή πράξη) και απαγορεύει το απαγορευμένο (Αλ-Μούνκαρ – κάθε απαγορευμένη πράξη), και αυτοί θα είναι οι επιτυχημένοι.» (3:104)

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Όποιος από σας δει κάτι κακό, ας το διορθώσει με τα χέρια του, αν όμως δεν μπορεί τότε με τη γλώσσα του, και αν επίσης δεν μπορεί τότε ας το αποδοκιμάσει στην καρδιά του, και αυτό είναι το χαμηλότερο επίπεδο της πίστης.»

(Ατ-Τίρμιδει)

Το Ισλάμ διατάζει τους Μουσουλμάνους να επιδιώκουν τη γνώση. Ο Αλλάχ λέει:

«Πες: «Είναι αυτοί που ξέρουν (τον Κύριο τους και την αληθινή θρησκεία τους) ίσοι με αυτούς που δε ξέρουν;»» (39:9)

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Η αναζήτηση της γνώσης αποτελεί υποχρεωτικό καθήκον κάθε Μουσουλμάνου.»

(Ιμπν Μάτζα)

Το Ισλάμ διατάζει τους Μουσουλμάνους να διαφυλάσσουν το περιβάλλον και να μην χαλάνε ό,τι περιέχει, επειδή το περιβάλλον είναι κοινή ιδιοκτησία από την οποία όλοι οι άνθρωποι επωφελούνται. Όλα τα έργα που αποτελούν καταστροφή για το περιβάλλον απαγορεύονται από το Ισλάμ. Ο Αλλάχ λέει:

«Και μην προξενείτε κακό (καταστροφή, βλάβη, φθορά) στη γη μετά την αναμόρφωσή της (μέσω της αποστολής των Προφητών από τον Αλλάχ για να αναμορφώσουν τη γη με το να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους), και επικαλεστείτε Τον με φόβο (από την τιμωρία Του) και με πόθο (για την αμοιβή Του). Στ' αλήθεια, το Έλεος του Αλλάχ είναι κοντά τους αγαθοεργούς.» (7:56)

Ο Αλλάχ λέει:

«Και όταν φεύγει (από σένα, ω, Μωχάμμαντ) σπεύδει να διαδώσει το κακό και φθορά παντού στη γη και να καταστρέφει τις καλλιέργειες και τα βοοειδή, και ο Αλλάχ δεν αγαπά την καταστροφή.» (2:205)

Το Ισλάμ ενθαρρύνει τους Μουσουλμάνους να επωφεληθούν από τα αγαθά της γης και να τα χρησιμοποιήσουν προς το κοινό συμφέρον. Ο Αλλάχ λέει:

«Αυτός είναι που έκανε τη γη υποταγμένη (στρωμένη) για σας (να περπατάτε εύκολα, να ζείτε σ' αυτήν και να την καλλιεργείτε κτλ.)· έτσι, περπατήστε στα μονοπάτια (τις περιοχές) της και φάτε από τα αγαθά που προμηθεύει (ο Αλλάχ για σας). Και σ' Αυτόν θα είναι η Ανάστασή (σας από τους τάφους σας).» (67:15)

Το Ισλάμ απαγορεύει το αλκοόλ και τα ναρκωτικά. Ο Αλλάχ λέει:

«Ω, εσείς που πιστεύετε! Στ' αλήθεια το αλκοόλ, τα τυχερά παιχνίδια, οι Αλ-Ανσάμπ (οι πέτρες που βρίσκονταν κοντά στην Κά'μπα, τις οποίες οι ειδωλολάτρες θεωρούσαν ιερές, και στις οποίες θυσίαζαν ζώα) και οι Αλ-Αζλάμ (η πρακτική του τραβήγματος ανάμεσα σε τρία μαντικά βέλη ως συμβουλή για τις μελλοντικές τους αποφάσεις), είναι απεχθής αμαρτία από το έργο του Σατανά. Έτσι να απέχετε από αυτό, μήπως και επιτύχετε.» (5:90)

Το Ισλάμ προστατεύει την τιμή και τα πλούτη. Ο Αλλάχ λέει:

«Και να μην πλησιάζετε στη μοιχεία γιατί είναι Φάχισα (μεγάλη αμαρτία και αισχρή πράξη) και ένας κακός δρόμος (που οδηγεί στην Κόλαση).» (17:32)

Ο Αλλάχ λέει:

«Και εκείνοι που συκοφαντούν τις αγνές γυναίκες, και δεν παρουσιάζουν τέσσερις μάρτυρες, τότε χτυπήστε τους με ογδόντα μαστιγώματα, και μη δέχετε ποτέ καμία μαρτυρία απ' αυτούς για πάντα. Πράγματι, εκείνοι είναι οι Φασικούν (ψεύτες, αποκλίνοντες από το Δρόμο του Αλλάχ).» (24:4)

Ο Αλλάχ λέει:

«Στ' αλήθεια, αυτοί στους οποίους αρέσει να διαδίδεται η Αλ-Φάχισα (παράνομης σεξουαλικής δραστηριότητας) ανάμεσα στους πιστούς, θα λάβουν οδυνηρό μαρτύριο σε

αυτόν τον κόσμο και τη Μέλλουσα Ζωή. Και ο Αλλάχ γνωρίζει κι εσείς δεν γνωρίζετε.» (24:19)

Ο Αλλάχ λέει:

«Και να μην φάει (πάρει) κανείς άδικα την περιουσία του άλλου κι ούτε να την χρησιμοποιήσει ως δωροδοκία στους κυβερνώντες ή στους δικαστές για να (σας βοηθήσουν να) φάτε (αποκτήσετε) ένα μέρος της περιουσίας των άλλων, άδικα και με επίγνωση.» (2:188)

Ο Αλλάχ λέει:

«Όταν μετράτε (το βάρος ή την ποσότητα ενός προϊόντος), ας μετράτε πλήρως (χωρίς να μειώσετε κάτι από τη ποσότητα ή από το βάρος), και ζυγίζετε με την ορθή ζυγαριά. Αυτό είναι καλό (ωφέλιμο για σας σ' αυτόν τον κόσμο), και είναι καλύτερο ως αποτέλεσμα στο τέλος (με το να σας ανταμείψει ο Αλλάχ στη Μέλλουσα Ζωή).» (17:35)

Ο Αλλάχ λέει:

«Ω, εσείς που πιστεύετε! Να φοβάστε τον Αλλάχ, και να παραιτηθείτε απ' ό,τι απομένει (χρωστούμενο σε σας) από την τοκογλυφία, αν είστε πιστοί. * Και αν δεν το κάνετε, όμως, τότε να είστε βέβαιοι ότι θα λάβετε πόλεμο από τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, μα αν μετανοήσετε, θα πάρετε μόνο το σύνολο των κεφαλαίων σας (από τους οφειλέτες χωρίς τον τόκο). Δε θα αδικήσετε (τους οφειλέτες με το να πάρετε τόκο), ούτε θα αδικηθείτε (από τους οφειλέτες με το να μην σας δώσουν το πλήρες σύνολο των κεφαλαίων σας).» (2:278-279)

Το Ισλάμ ενθαρρύνει τους Μουσουλμάνους να αναλαμβάνουν την ευθύνη προς τα ορφανά παιδιά. Ο Αλλάχ λέει:

«Και να μην πλησιάζετε την περιουσία του ορφανού, παρά μόνο με τον καλύτερο τρόπο (δηλ. μόνο για να τη βελτιώσετε),

μέχρι να φτάσει στην ηλικία της πλήρους ικανότητας (της εφηβείας)• και να εκπληρώσετε κάθε συνθήκη (συμφωνία, υπόσχεση), γιατί στ' αλήθεια για (κάθε) συνθήκη θα απολογηθείτε (κατά την Ημέρα του Απολογισμού).» (17:34)

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

««Εγώ και αυτός που αναλαμβάνει την ευθύνη προς ένα ορφανό (δηλ. το φροντίζει ή αναλαμβάνει τις οικονομικές ανάγκες του κλπ.) θα είμαστε στον Παράδεισο σαν αυτά» και στη συνέχεια έδειξε με το δείκτη και το μεσαίο δάκτυλό του ενωμένα (υποδεικνύοντας πόσο κοντά θα είναι).»

(Αλ-Μπουχάρι)

Το Ισλάμ καλεί τους Μουσουλμάνους να καταπολεμούν τους λιμούς. Ο Αλλάχ λέει:

«Όμως αυτός δεν ξεπέρασε το εμπόδιο (για να ξεπεράσει την ταλαιπωρία της Ημέρας της Ανάστασης). * Και πώς να ξέρεις (ω, Μωχάμμαντ) τι είναι (και πόσο σπουδαίο είναι αυτό) το εμπόδιο; * Είναι η απελευθέρωση ενός σκλάβου, * Ή το ταΐσμα, σε μέρα μεγάλης πείνας.» (90:11-14)

Το Ισλάμ ενθαρρύνει τους Μουσουλμάνους να απελευθερώσουν τους σκλάβους. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Όποιος απελευθερώσει ένα σκλάβο, ο Αλλάχ θα κάνει κάθε όργανο του σώματός του να αποφύγει τη Φωτιά ως ανταμοιβή για κάθε όργανο του σώματος τού απελευθερωμένου σκλάβου. Μέχρι που θα κάνει τα γεννητικά όργανα αυτού που απελευθέρωσε το σκλάβο να αποφύγουν τη Φωτιά ως ανταμοιβή για τα γεννητικά όργανα του σκλάβου.»

(Μόσλεμ)

Οι Ηθικές Αρχές του Ισλάμ Προωθούν την Ειρήνη

Οι ηθικές αρχές του Ισλάμ προωθούν ό,τι μπορεί να επιτύχει την ευτυχία της κοινωνίας, και απαγορεύουν ό,τι μπορεί να προκαλέσει εχθρότητα μέσα στην κοινωνία. Όταν μια κοινωνία εφαρμόσει αυτές τις αρχές, τότε εξαπλώνεται μέσα της η ειρήνη και η ασφάλεια. Οποιαδήποτε πράξη που βλάπτει τους ανθρώπους θεωρείται απαγορευμένη, και αυτός που την διέπραξε θεωρείται αμαρτωλός που αξίζει να τιμωρηθεί κατά τη Μέλλουσα Ζωή. Για αυτό ο Αλλάχ απαγόρευσε οποιαδήποτε μορφή αδικίας, ο Αλλάχ λέει:

«Πες (Ω, Μωχάμμαντ): Κι όμως ο Κύριός μου απαγόρευσε πράγματι τις Αλ-Φαουάχισ (δηλ. αισχρές πράξεις π.χ. μοιχεία και μεγάλες αμαρτίες) – είτε φανερές είτε κρυφές – τις αμαρτίες και τις άδικες καταπιέσεις, το να συνεταιρίζετε άλλους (στην λατρεία) με τον Αλλάχ, κάτι για το οποίο Αυτός δεν έχει δώσει καμία εξουσία και να λέτε για τον Αλλάχ ό,τι εσείς δεν γνωρίζετε.» (7:33)

Ο Αλλάχ λέει σε ένα Χαντίθ Κούντουσι:

«Ω, δούλοι Μου, στ' αλήθεια απαγόρευσα την αδικία για Μένα, και την απαγόρευσα επίσης για σας, έτσι μην αδικήσετε ο ένας τον άλλον.»

(Μόσλεμ)

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Υποστηρίξτε τον αδελφό σας, είτε όταν αυτός είναι ο καταπιεστής, είτε όταν καταπιέζεται.» Ένας άνδρας που άκουσε αυτό, ρώτησε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, καταλαβαίνω πως να τον υποστηρίξω όταν καταπιέζεται, αλλά πώς να τον υποστηρίξω όταν αυτός είναι ο

καταπιεστής;» Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Υποστήριξέ τον σταματώντας τον από την καταπίεσή του: αυτός είναι ο τρόπος να τον υποστηρίξεις.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Από την άλλη πλευρά, το Ισλάμ διατάσσει τους Μουσουλμάνους να είναι δίκαιοι, απέναντι στον εαυτό τους και απέναντι στους μη Μουσουλμάνους. Ο Αλλάχ λέει:

«Ο Αλλάχ διατάζει το Αλ-‘Αντλ (δηλ. τη δικαιοσύνη), και το Αλ-Ιχσάν (δηλ. την εκτέλεση των καθηκόντων προς τον Αλλάχ με τον καλύτερο τρόπο) και το Ιτά’ι δη Ελ-Κόρμπα (το να δίνετε στους συγγενείς σας τα δικαιώματά τους, με το να τους συμπεριφέρεστε κάλλιστα και με το να διατηρείτε στενούς δεσμούς μαζί τους) και απαγορεύει το Αλ-Φαχσά’ (κάθε αισχρή πράξη) και το Αλ-Μούνκαρ (οτιδήποτε απαγορεύεται κατά τον Ισλαμικό Νόμο) και το Αλ-Μπάγι (κάθε είδους καταπίεσης και άδικου). Σας νουθετεί ώστε να το λάβετε σοβαρά υπόψη.» (16:90)

Το Ισλάμ διατάσσει τους Μουσουλμάνους να είναι πάντα δίκαιοι είτε αναμεσά τους είτε με τους μη Μουσουλμάνους είτε με τους εχθρούς τους.

«Ω! Σεις που πιστεύετε! Να επιμείνετε στ’ Όνομα του Αλλάχ ως μάρτυρες της δικαιοσύνης και να μην σας οδηγή το μίσος για κάποιους να εγκαταλείψετε τη δικαιοσύνη. Να είστε δίκαιοι. Αυτό είναι το πλησιέστερο στην ευσέβεια. Και να φοβάστε τον Αλλάχ, γιατί ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης γι’ όσα κάνετε.» (5:8)

Το Ισλάμ διατάσσει τους Μουσουλμάνους να απωθήσουν το κακό με το καλό. Ο Αλλάχ λέει:

«Το καλό και το κακό δεν είναι ίσα. Απώθησε (το κακό) με αυτό που είναι καλύτερο, τότε, στ’ αλήθεια, αυτός μεταξύ

του οποίου και εσένα υπήρχε έχθρα, *(θα γίνει)* σα να ήταν
κοντινός φίλος!» (41:34)

Επίλογος

Το Ισλάμ οικοδομεί τα θεμέλια για καλές σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους, βασισμένο στις αρχές των δημόσιων και αμοιβαίων συμφερόντων όλων των εμπλεκομένων πλευρών. Ποτέ δεν πρόκειται να υπάρξει κανένας εξαναγκασμός ή πίεση για την αποδοχή του Ισλάμ. Το Ισλάμ επιθυμεί το καλό για όλους, ανεξαρτήτως χρώματος, θρησκευύματος, γεωγραφικής τοποθεσίας και εθνικότητας. Οι νόμοι και οι αρχές του προωθούν καθολικά μέσα αρετής, γενναιοδωρίας και δικαιοσύνης. Οι Μουσουλμάνοι διατάσσονται να αγαπούν για χάρη του Αλλάχ και να μισούν για χάρη του Αλλάχ, και ποτέ για κάποιο άλλο ιδιαίτερο όφελος, εγκόσμια επιθυμία ή καπρίτσιο. Κανείς δεν αγαπά, ούτε μισεί το άτομο καθ' αυτό, αλλά αγαπά το καλό και μισεί το κακό που φαίνεται από τη συμπεριφορά του ατόμου αυτού. Ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος, αναφέρει:

«Να δείχνεις συγχώρεση, να διατάξεις το καλό, και να στρέφεις μακριά από τους ανόητους (δηλ. όποιος σε έβλαψε μην τον βλάψεις, όποιος σε αδίκησε μην τον αδικήσεις, αλλά να είσαι δίκαιος μαζί του).» (7:199)

Το Ισλάμ φέρνει τους ανθρώπους από το σκοτάδι της άγνοιας και της αδικίας, στο αληθινό φως της καθοδήγησης και της δικαιοσύνης. Ο Αλλάχ λέει:

«Ο Αλλάχ είναι Ουαλί (Κηδεμόνας, Προστάτης) των πιστών, τους βγάζει από το σκοτάδι προς το φως, αλλά οι Ατ-Ταγούτ (οι ψεύτικοι θεοί) είναι οι Αουλιά' (Κηδεμόνες) των άπιστων, τους βγάζουν από το φως προς το σκοτάδι. Αυτοί είναι οι κάτοικοι της φωτιάς που θα κατοικήσουν εκεί για πάντα.» (2:257)

Το Ισλάμ εκπαιδεύει όλους τους Μουσουλμάνους να είναι ειρηνικοί, επιεικείς, υπομονετικοί, εξυπηρετικοί και αγαθοεργοί.

Το Ισλάμ αναζητά όλα τα μέσα για τη δημιουργία κοινωνικής δικαιοσύνης στην κοινωνία και για την προστασία των δικαιωμάτων όλων των πολιτών του Μουσουλμανικού Κράτους και περιλαμβάνει όλα αυτά στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιάς του. Το Ισλάμ προτρέπει τους Μουσουλμάνους να είναι καλοί απέναντι στους άλλους, χωρίς να περιμένουν κάποια χάρη από αυτούς, αλλά να αναζητούν την ανταμοιβή από τον Αλλάχ. Το Ισλάμ εκπαιδεύει επίσης τους Μουσουλμάνους να σέβονται και να τιμούν τις Θείες εντολές και τους νόμους, έτσι ώστε κάθε μέλος της κοινωνίας να αισθάνεται ασφαλές και ήσυχο, εκτός από αυτούς που, λόγω των εγκληματικών τους δραστηριοτήτων, αξίζει να τιμωρηθούν με δικαιοσύνη για τις παραβάσεις τους. Το Ισλάμ εκπαιδεύει τους Μουσουλμάνους να είναι ανιδιοτελείς και να επιθυμούν για τους άλλους ό,τι επιθυμούν για τον εαυτό τους, έτσι ώστε να ωφελείται ολόκληρη η κοινωνία: οι μεγάλοι άνθρωποι πρέπει να είναι ευγενικοί απέναντι στους νέους και τους μικρούς, οι νέοι πρέπει να είναι ελεήμονες, σεβαστικοί και χρήσιμοι για τους ηλικιωμένους, οι πλούσιοι να είναι γενναιόδωροι με τους φτωχούς, όλοι θα πρέπει να επιδιώκουν να βοηθούν τους άπορους. Το Ισλάμ στοχεύει στην ιδανική κοινωνία, μέσα στην οποία η δήλωση του Αγγελιαφόρου του Αλλάχ (ﷺ) θα εκπληρωθεί:

«Το παράδειγμα των πιστών στην αγάπη, το έλεος και τη στοργή του ενός για τον άλλο, είναι σαν ένα σώμα. Αν ένα όργανο του σώματος πονά, το υπόλοιπο σώμα θα δείξει αλληλεγγύη αποκτώντας πυρετό και αϋπνία.»

Ελπίζουμε ότι αυτό το βιβλίο θα βοηθήσει, ως οδηγός για τους αναζητητές της αλήθειας, εκείνους που θα επιδιώξουν να επιτύχουν την ευτυχία στον Παράδεισο, τα άτομα που αναζητούν την αληθινή σωτηρία από το Πυρ της Κολάσεως και τα αιώνια και εξευτελιστικά βασανιστήριά του, καθώς επίσης και αυτούς που αναζητούν την αξιότιμη κατοικία του Παραδείσου.

Εφόσον όλοι γνωρίζουμε ότι ο θάνατος είναι ο τελικός προορισμός κάθε όντος, το κρίσιμο ερώτημα είναι το εξής: τι συμβαίνει μετά το θάνατο; Οι Μουσουλμάνοι, όπως και όλοι οι πιστοί των γραφών, πιστεύουν στην Ανάσταση μετά το θάνατο, κατά την οποία όλοι θα λάβουν δίκαιες ανταμοιβές ή τιμωρίες σε μια αιώνια ζωή, είτε στην ευτυχία των Κήπων του Παραδείσου, είτε στις καυτές φλόγες της Κόλασης. Όσο για εκείνους που αποδέχονται με ειλικρίνεια το Ισλάμ ως τρόπο ζωής, διάλεξαν σίγουρα το ασφαλές μονοπάτι που οδηγεί στην ευτυχία και την ευδαιμονία μετά το θάνατο. Όσο για εκείνους που διαπράττουν σατανικές πράξεις σε αυτόν τον κόσμο, ενάντια στους αθώους ανθρώπους και χωρίς κάποια δίκαιη βάση, θα τιμωρηθούν και θα καταδικαστούν για όσα έχουν διαπράξει ενάντια στους αθώους ανθρώπους. Ωστόσο, αν κάποιος διαπράξει οποιαδήποτε ενέργεια ανυπακοής ενάντια στις εντολές του Αλλάχ, του Παντοδύναμου, αυτό εναπόκειται εντελώς στη Βούληση και το Έλεος του Αλλάχ. Αν Αυτός Επιθυμήσει να βασανίσει τον παραβάτη με τη δικαιοσύνη Του, δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να μεσολαβήσει, εκτός κι αν το επιτρέψει ο Αλλάχ. Και αν ο Αλλάχ επιθυμήσει να συγχωρήσει έναν παραβάτη, θα το κάνει αυτό με το Έλεος και τη Γενναιοδωρία Του.

Όσο για αυτούς που απομακρύνονται από το Ισλάμ, ή γυρνούν τις πλάτες τους σ' αυτό και πεθαίνουν ως μη-Μουσουλμάνοι, πιστεύουμε πράγματι ότι αυτοί οι άνθρωποι θα μείνουν στο Πυρ της Κολάσεως αιώνια.

Ως εκ τούτου, καλούμε κάθε λογικό και σκεπτόμενο άνθρωπο να αναζητήσει αληθινή σωτηρία για την ψυχή του, και να αναζητά το Δίκαιο και Ίσιο Μονοπάτι που οδηγεί στον Παράδεισο. Αυτό είναι το Μονοπάτι του Αλλάχ, το Μονοπάτι του Ισλάμ, της απόλυτης υποταγής στον Αλλάχ. Αυτό είναι το Μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ευτυχία.

الحمد لله رب العالمين

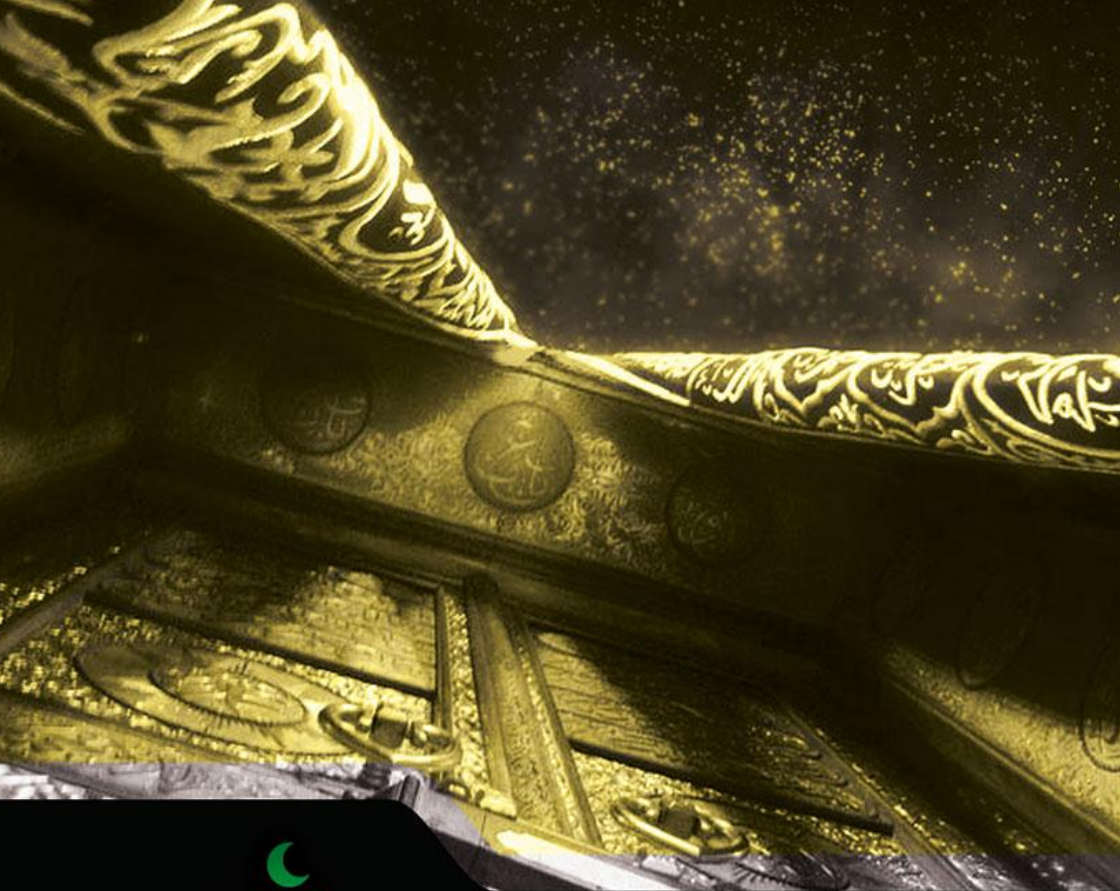
وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

Η Δόξα ανήκει στον Αλλάχ τον Κύριο των κόσμων.

Και είτε ο Αλλάχ να εξυψώσει τον Προφήτη Του (ﷺ) και να τον καταστήσει ασφαλή από κάθε κακό.

www.islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM